

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C188 – ECO23**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 1 april 2010

INHOUD

Interpellatie van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de slechte prestaties van Vlaanderen inzake ondernemerschap zoals blijkt uit de jaarlijkse Global Entrepreneurship Monitor	3
Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de financiering van projecten via het zogenaamde Transformatiefonds voor de Vlaamse economie	11
Met redenen omklede motie	19
Vraag om uitleg van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de afstemming van het Vlaamse preventieve bedrijfsbeleid op het succesverhaal van de federale wetgeving inzake de continuïteit van ondernemingen	19
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen voor Vlaanderen van de door de Europese Commissie goedgekeurde Small Business Act (SBA)	22
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het verloop en de resultaten van de Flanders Trade Investment & Innovation Mission in Californië	
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de economische missie naar Californië	26
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitbreiding van de waarborgregeling	33
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de vertraging bij reconversiedossiers	36

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Interpellatie van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de slechte prestaties van Vlaanderen inzake ondernemerschap zoals blijkt uit de jaarlijkse Global Entrepreneurship Monitor

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, de aanleiding van mijn interpellatie is het nieuwe rapport van de Global Entrepreneurship Monitor, waaruit blijkt dat Vlaanderen slecht scoort inzake ondernemerschap.

We moeten de minister-president en ook de meeste mensen rond de tafel niet overtuigen van het belang van het ondernemerschap voor de economie. Er zijn natuurlijk veel factoren die de ondernemersspirit in een land of een regio beïnvloeden. In het algemeen zou men kunnen stellen dat de mate van ondernemerschap afhangt van de mate van ontwikkeling, waarbij er eigenlijk een negatieve relatie is. Economieën die in een verdere ontwikkelingsfase zitten, bieden vaak een grotere sociale bescherming. Dat staat in tegenstelling tot landen met een zwakke sociale bescherming, waar een eigen zaak beginnen, een eigen onderneming starten vaak de enige mogelijkheid is om aan een inkomen te geraken.

Maar er zijn natuurlijk een heleboel andere factoren. De aanwezigheid van ondernemers in de familie of de vriendenkring is bijzonder belangrijk. Andere zijn de manier waarop de maatschappij aankijkt tegen ondernemers, de status, de perceptie, de ondernemerscultuur in het algemeen en het risicogedrag. Dat is vaak ook een culturele factor. Het verbaast me toch nog altijd hoe negatief er in Vlaanderen wordt gekeken, neergekeken, op mensen die failliet zijn gegaan. Dat is in Vlaanderen nog een groot taboe. Het staat in schril contrast met de houding in de Verenigde Staten, waar een beetje succesvolle ondernemer minstens twee of drie keer failliet is gegaan. Er is een veelheid van factoren die de houding ten opzichte van ondernemerschap beïnvloeden en waarin er een wel wat complexe interactie is. Het is niet zo gemakkelijk voor het beleid om daarop in te grijpen. Maar toch, ik wil er een paar vragen over stellen.

Als we kijken naar de cijfers, zien we dat Vlaanderen al verschillende jaren niet goed scoort. Qua ondernemingsgraad, en dat is toch wel een onderscheid dat we moeten maken, valt het eigenlijk wel mee. De Vlaamse ondernemingsgraad bedroeg in 2007 9,8 percent. Dat wil zeggen dat 9,8 percent van de mensen op arbeidsleeftijd zelfstandige of ondernemer is. Dat is behoorlijk, zelfs in vergelijking met de buurlanden.

Maar de echte maatstaf om te kijken hoe het gesteld is met het ondernemerschap, is het nieuwe ondernemerschap. En daar blijft Vlaanderen een beetje ter plaatse trappelen. Jaarlijks verschijnt die Global Entrepreneurship Monitor (GEM), trouwens een wereldwijd onderzoek, dat die graad van nieuw ondernemerschap peilt.

De relevante indicator is dan de TEA-index (Total Entrepreneurial Activity), waarin wordt onderzocht hoe hoog het percentage van de beroepsbevolking is dat actief betrokken is bij het opzetten van een onderneming of in de voorbije 3 jaar effectief een eigen onderneming heeft opgericht. We zouden die index kunnen vertalen als ‘ontluikend ondernemerschap’. Daar zit voor Vlaanderen het probleem. Uit de cijfers, ook die van de Vlaamse administratie voor Economie, blijkt dat we op dat vlak een lichte terugval kennen van 3,41 percent in 2007 naar 3,04 percent in 2008. Dat betekent dat in Vlaanderen iets meer dan 3 op 100 mensen in 2008 aangaf bezig te zijn met het oprichten van een bedrijf of er recent een heeft opgericht. Het EU-gemiddelde – en dat is toch interessant – bedraagt 5,85 percent. We bengelen op dat vlak toch wel aan de staart.

In maart verscheen het nieuwe rapport. België en ook Vlaanderen wordt daar ingedeeld bij de innovatiegedreven economieën, de derde fase van de economische ontwikkeling. Als gevolg

van de crisis daalt het ondernemerschap wel wereldwijd. Toch kan in een derde van de bestudeerde landen weer een toename worden vastgesteld. Binnen de cluster van innovatiegedreven economieën is er maar één land dat slechter scoort dan België, en dat is Japan. Het Europees gemiddelde blijft 5,8 procent.

Dat GEM-rapport vermeldt enkel cijfers voor België. Er zijn echter wel degelijk cijfers beschikbaar voor Vlaanderen en dat dankzij de inzet en het onderzoek van de Vlerick Management School. Het waren die cijfers die ook recent, op 12 maart, werden gepubliceerd door De Tijd. Daaruit blijkt dat die TEA-index voor Vlaanderen op 3,3 procent staat. Dat betekent dat amper 3 op 100 Vlamingen zegt actief bezig te zijn met het oprichten van een onderneming of er een heeft opgericht. We zitten dus ver onder dat Europese gemiddelde van 5,8 procent, en zelfs onder dat van België, dat 3,5 procent bedraagt.

Eigenlijk is dat geen nieuw gegeven. Deze maar ook de vorige regering heeft het belang van het ondernemerschap duidelijk erkend. Ik zal één kort citaat geven uit het vorige regeerakkoord, dat van 2004-2005. Daarin stond dat het een absolute prioriteit was om dat op te krikken. Er stond: “We werken aan een positief imago van ondernemerschap en van de opleidingen waaruit verhoudingsgewijs veel starters en ondernemers komen. We maken mensen warm voor ondernemen.” Het regeerakkoord van deze regering formuleert dezelfde intentie om zwaar in te zetten op het omvormen van Vlaanderen in een ondernemende regio. We vinden dat voornemen onder meer terug in Pact 2020. In dit regeerakkoord staat ongeveer dezelfde formulering: “Doorgezette sensibilisering bij de publieke opinie, in de scholen en bij de werklozen is nodig zodat meer mensen willen en kunnen ondernemen.” Het gaat ook over het wegwerken van een negatieve beeldvorming en het bijbrengen van ondernemingszin bij scholieren. Dat vinden we ook terug in de beleidsnota Economie.

Al deze intenties en voornemens vinden geen vertaling in concrete resultaten. Dat gebeurt wel eens meer. België en Vlaanderen bengelen nu al jarenlang onderaan die rangschikking. Traditioneel is de ondernemingszin kleiner in landen met een uitgebreid sociaal vangnet. In landen zonder of met een beperkt sociaal vangnet blijkt die goesting om te starten met een eigen zaak veel groter, omdat het vaak de enige manier is om te overleven. Maar ook tegenover andere industrielanden blijken we slecht te scoren. En dat zijn landen met een behoorlijk sociaal vangnet. Ik denk aan Nederland, met een TEA van 7,2 procent, Duitsland, Frankrijk enzovoort.

De cijfers van het recente rapport bevestigen een al jarenlang bestaande trend: we blijven ter plaatse trappelen. We moeten vaststellen dat het beleid dat tot op heden is gevoerd om mensen warm te maken voor ondernemerschap, gefaald heeft. Ik zie voorlopig geen andere conclusie.

Minister-president, hoe evalueert u de resultaten van de meest recente GEM-studie in het licht van de intenties uit het vorige regeerakkoord? Erkent u dat het beleid tot op heden heeft gefaald? Je kunt pas verbeteren, als je een fout kunt inzien.

Welke aspecten van het beleid van de vorige regering waren volgens u onvoldoende om het ondernemerschap te stimuleren? Welke bijsturingen zult u de komende legislatuur doorvoeren? Op welke punten meent u dat het beleid van deze regering in deze legislatuur een verschil zal maken met het beleid van de vorige regering?

U kondigt in uw beleidsnota Economie een actieplan ondernemen aan, minister-president. Tijdens de bespreking van de beleidsnota gaf u aan dat dit actieplan te verwachten is tegen het voorjaar van 2010. Hoe ver staat het met de uitwerking van dit actieplan? Welke stappen zijn al gezet? Hoe zal zich dat vertalen in concrete resultaten voor het ondernemerschap? Wat zijn de verschillen met het gevoerde beleid in de vorige periode?

In november 2007 verscheen het vaak geciteerde rapport-Soete, waarin het Vlaamse innovatie-instrumentarium werd doorgelicht en waarin een hele reeks aanbevelingen staan. Een van de kernboodschappen van dit rapport was dat het veel sterker stimuleren van

ondernemerschap zich opdringt, aangezien de ondernemer de hoofdfactor is in de implementatie van de innovatie.

Het rapport-Soete had aandacht voor veel instrumenten die voor het stimuleren van het ondernemerschap worden ingezet. Er werd onder andere verwezen naar Flanders DC en Flanders Technology International. Het rapport geeft aan op pagina 38 dat er heel wat overlapping lijkt te zijn tussen de activiteiten van deze vzw's met die van andere instellingen, zoals het Agentschap Ondernemen. Dat heette toen nog het Agentschap Economie. Het rapport pleit ervoor om op korte termijn over te gaan tot een brede evaluatie gericht op de optimalisatie en de afstemming van de opdrachten van een reeks instrumenten en agentschappen.

In welke mate is er gevolg gegeven aan het rapport-Soete? Gisteren in de plenaire vergadering ging het nog over wetenschap en innovatie. Vandaag vraag ik wat er al gebeurd is voor het ondernemerschap. Welke acties werden er ondernomen?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik wil me aansluiten bij een deel van de analyse van de heer Vereeck. We hebben in Vlaanderen inderdaad een probleem met ondernemerschap. Bij de bespreking van de beleidsnota zijn we er gisteren ook even op ingegaan. Weinig mensen hebben misschien geluisterd. In elk geval, de cijfers bewijzen, in vergelijking met andere landen, dat er in Vlaanderen een probleem is met ondernemerschap. Volgens mij ligt dat voor een groot deel aan de mentaliteit.

Het is in Vlaanderen 'not done' om failliet te gaan. In de VS of in andere landen lijkt dat soms eerder een teken van succes. In de VS hebben ze chapter 11 om faillissementen te vermijden en ondernemingen een doorstart te geven. In de nieuwe federale wetgeving is dat hier nu ook, maar die is blijkbaar nog niet helemaal op volle snelheid. Er zijn al goede initiatieven genomen.

Hoe gaat u die mentaliteit aanpassen? Een regering heeft een zekere invloed op de maatschappij, maar die mentaliteit wijzigen, doe je niet met een toverstokje. Daar heeft de regering niet volledig vat op. Hoe wilt u dat aanpakken? Wat staat erover in het actieplan? Wat zijn de concrete maatregelen?

De heer Filip Watteuw: Ik kan me vrij goed vinden in de analyse die is gemaakt, maar zou daaraan het perspectief van het Pact 2020 willen toevoegen. Een van de doelstellingen van dat Pact 2020 is duidelijk het ondernemerschap. Onlangs is er een nulmeting bekendgemaakt, die heel wat interessante cijfers bevat. U zult me wellicht corrigeren, maar ik heb de indruk dat het beeld dat wordt geschetst in de nulmeting enigszins anders is. Kunt u een koppeling maken tussen de vraag van de heer Vereeck over de Global Entrepreneurship Monitor en de nulmeting van het Pact 2020? Welke lessen trekt u uit de beide?

Mevrouw Patricia Ceysens: We moeten beseffen dat wat Vlaanderen kan doen met betrekking tot ondernemerschap, veeleer de zachte contouren betreft. De harde contouren, zoals het statuut en de fiscaliteit, blijven immers veelal federaal. Dat betekent niet dat we met betrekking tot die zachte contouren niet een aantal dingen kunnen doen en nog meer moeten doen.

Ik heb een vraag over enkele elementen die deze legislatuur – jammer genoeg, maar dat is mijn persoonlijke duiding – anders zijn. Zo zijn als gevolg van de lineaire besparing – die ik niet begrijp, maar goed – de miniondernemingen van Vlaamse Jonge Ondernemingen vzw (Vlajo) zwaar getroffen. Vlajo heeft er jaren voor geijverd om in scholen binnen te mogen en heeft daar geloofwaardigheid opgebouwd om met jongeren aan de slag te gaan in die miniondernemingen. Vlajo is dus zeer zwaar getroffen door die besparingen, zelfs in die mate dat die mensen zich existentiële vragen stellen. Ik begrijp niet waarom zij zo zwaar zijn getroffen, terwijl niet iedereen in dezelfde mate die projecten met betrekking tot school en

ondernemen doet. Ik vind dat erg jammer. Zij hadden eigenlijk toch wel de meeste geloofwaardigheid, denk ik, als het erover gaat met jongeren een traject te doen dat finaal ook aanzet tot ondernemen. De andere projecten zijn leuk om wat kennis te vergaren en wat beter te kunnen inschatten wat economie en ondernemen is, maar zij deden het met jongeren.

Er wordt geregeld naar het rapport-Soete en het vereenvoudigen verwezen. We hebben daar ook antwoorden op gegeven en dingen vereenvoudigd, bijvoorbeeld in het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT), met de hoeveelheid aan bedrijfsprojecten. We hadden binnen de regering echter ook heel duidelijk beslist om Bizidee van de vzw Ondernemingsplanwedstrijd Vlaanderen te bundelen onder Flanders District of Creativity (Flanders DC). Dat was een van de voorbeelden in het rapport-Soete: we hebben zoveel vzw's dat we die zullen moeten clusteren. Flanders DC had als missie het aanwakkeren van ondernemingscreativiteit en het vormgeven aan de creatieve economie. Ik heb begrepen dat dit ongedaan is gemaakt. Ik weet niet of het door de ministerraad is besproken, maar alleszins heeft men nu toch aan Bizidee gevraagd om gewoon autonoom voort te doen, als kleine vzw. Wat we gedaan hadden om te vereenvoudigen, als antwoord op de rapport-Soete, wordt opnieuw ontrafeld. Er wordt opnieuw meer gekozen voor allemaal aparte vzw's. Dat begrijp ik niet. Wat me echter zwaar op de maag ligt, is dat Vlajo eigenlijk enigszins het kind van de rekening is in de begroting.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, het klopt natuurlijk niet dat we alles opnieuw zouden versnipperen. De vorige Vlaamse Regering heeft initiatieven genomen om een aantal dingen onder te brengen in Flanders DC. Er zijn particuliere argumenten om dat vooralsnog niet te doen of er een andere structuur aan te geven. Ik ben totaal bereid om daar op een later ogenblik meer tekst en uitleg over te geven. Mevrouw Ceysens, ik weet dat u als vorige minister zeer enthousiast was over Flanders DC, maar een aantal elementen worden opnieuw bekeken. U hebt geprobeerd om alles onder te brengen bij Flanders DC, dat trouwens nog steeds een aanzienlijke steun krijgt. Ik ben graag bereid om daar concreter op te antwoorden, nadat ik dat heb bekeken vanuit de diverse invalshoeken. U stelt dat de miniondernemingen zwaar zouden worden getroffen en de dupe zouden zijn van heel de besparingsoperatie. Dat is sterk overdreven. Ik wil ook daarover graag meer tekst en uitleg geven, als dat zich aandient of als u die vraag aanhoudt.

Mijnheer Diependaele, het probleem van het ondernemerschap in Vlaanderen is jammer genoeg zo oud als de straat. Heel veel regeringen en bevoegde ministers zijn daarmee bezig geweest, en terecht. Hoe kunnen we in Vlaanderen het ondernemerschap stimuleren? Zelf heb ik een kleine 18 jaar aan de andere kant gestaan en het beleid gestimuleerd om een aantal maatregelen te nemen.

Ik heb zelfs eens 3 weken in de Verenigde Staten doorgebracht, om te achterhalen waarom het ondernemerschap daar een andere dynamiek kent dan in Europa en in Vlaanderen. Dat is natuurlijk een zeer complex gegeven. U hebt er terecht naar verwezen. Dat heeft te maken met de mentaliteit. Als iemand in Europa en in België failliet gaat, wordt hij met de nek aangekeken. Het heeft te maken met heel veel aspecten. Ik wil daar graag kort op ingaan. Het heeft in eerste instantie te maken met een cultuur die zeker verschilt in Europa in vergelijking met die in de Verenigde Staten. Het heeft te maken met het honoreren van succes. Als men in de Verenigde Staten een succesvol ondernemer is, kan men daar niet alleen mee uitpakken maar krijgt men daar ook veel respect voor. In Europa en België en Vlaanderen denkt men bij een ondernemer die veel succes heeft dat het allemaal niet zo koosjer is, dat er ons iets ontsnapt, dat het niet kan. De appreciatie voor succes is problematisch, en dat geldt ook op andere vlakken. Wie boven het maaiveld uitsteekt, loopt het gevaar gelijk met het maaiveld te worden kortgeschoren.

Een laatste element in de algemene discussie is dat wij gaandeweg risicovermijdende gedragingen en structuren hebben opgezet. Dat heeft te maken met het Rijnlandmodel en met

hoe wij in al die jaren risico's zijn gaan wegwerken en verzekeren. Het nemen van risico's – en het ondernemerschap is daar zeker een element van – wordt zoveel mogelijk beperkt of zelfs vermeden. Er bestaan studies over. Hoe langer men gestudeerd heeft, hoe meer men risicovermijndend gedrag vertoont. Dat is mogelijk ook een teken van intelligentie. Het ondernemerschap houdt in dat je niet alle elementen in rekening kunt brengen. Als het mislukt, moet je daar de gevolgen van dragen. Velen – en je kunt het hen niet kwalijk nemen – kiezen voor het werknemersstatuut, met alle elementen die daartoe behoren. Met alle gevolgen van dien.

Het is een geheel van elementen die moeten leiden naar een andere mentaliteit, naar een ander respect voor het ondernemerschap, naar het respecteren van succes – niet alleen in het ondernemerschap maar ook in de kunsten, enzovoort. Wij moeten dat meer waarderen en daarmee meer naar buiten durven te komen. Als men dat anders gaat benaderen, moet men ook het mislukken op een andere manier bekijken. Het is een leerproces, niet iets waarmee men de rest van zijn leven moet worden geconfronteerd. Daar zijn een andere aanpak en visie nodig.

Ik kom daar straks op terug, zeker als ik de vragen van de heer Vereeck beantwoordt.

Dit probleem speelt zich niet alleen in Vlaanderen af. Het speelt zich in heel 'Old Europe' af. Ook in andere landen vraagt men zich af hoe men het ondernemerschap kan stimuleren. Die vraag is zo pertinent omdat je natuurlijk je welvaart en welzijn en werkgelegenheid niet kunt verbeteren of op peil houden als je geen ondernemers hebt. Zij genereren de tewerkstelling, tenzij je dat toevertrouwt aan de overheid, wat niet de bedoeling is.

Dit is een heel interessant debat met vele facetten. Er zijn al veel boeken over geschreven. Er bestaat geen silver bullet-maatregel of -instrument om het ondernemerschap in één keer te stimuleren. Dat begint met onderwijs, zelfs met kleuteronderwijs. Er zijn daar heel wat initiatieven genomen, dat is allemaal een werk van lange adem.

Het is belangrijk om te weten waar we staan en hoe we bepaalde resultaten moeten interpreteren. Daarover gaat de eerste vraag van de heer Vereeck.

De TEA-Index voor Vlaanderen bedraagt in 2009 3,3 percent. Dat betekent dat iets meer dan 3 op 100 Vlamingen zegt actief bezig te zijn met het opstarten van een onderneming of de voorbije 3,5 jaar een onderneming heeft opgericht. De vergelijking van de GEM-resultaten tussen landen en regio's dient met de nodige voorzichtigheid te gebeuren. Mijnheer Vereeck, u hebt zelf aangegeven dat dat zeer belangrijk is. Uit die GEM-resultaten blijkt namelijk dat de statistische betrouwbaarheidsintervallen van nogal wat EU-scores op die TEA elkaar overlappen. Bijgevolg moet er worden geconcludeerd dat de scores niet verschillen en dat er dus niet kan worden gesteld dat Vlaanderen op die TEA significant lager scoort dan heel wat andere landen. Ik verwijs hier ook naar het Steunpunt Ondernemen en Internationaal Ondernemen (STOIO). Onderzoekers daar stellen: "Hierbij blijft de TEA voor Vlaanderen onder het EU-gemiddelde van 5,8 percent. Vergelijken we Vlaanderen met onze directe buurlanden, dan stellen we geen aantoonbare verschillen vast met Duitsland, Frankrijk of Denemarken. Landen als het Verenigd Koninkrijk of Nederland hebben wel een duidelijke voorsprong op Vlaanderen." Een aantal landen zitten dus in hetzelfde 'schuitje' als wij, terwijl het Verenigd Koninkrijk en Nederland een voorsprong hebben op Vlaanderen. Dat toont weer aan dat het te maken heeft met de mentaliteit en met wat in een samenleving leeft ten aanzien van het ondernemerschap.

De GEM peilt voornamelijk naar de intenties of de plannen een zaak op te starten. De steekproeven die door de GEM worden gebruikt, zijn veeleer bescheiden van omvang. Om deze reden is de GEM op voorstel van de Studiedienst van de Vlaamse Regering niet als indicator voor het Pact 2020 geselecteerd. Om de effecten van het beleid te bespreken, baseer ik me liever op de effectieve toename van het aantal ondernemers. Deze doelstelling is in het Pact 2020 opgenomen.

In het jaarboek 'Ondernemend Vlaanderen: startende ondernemingen onder de loep' van het Steunpunt Ondernemen en Internationaal Ondernemen stelt professor Sels dat Vlaanderen, vergeleken met de rest van Europa, op het vlak van de ondernemingsgraad gemiddeld scoort. De ondernemingsgraad is het aantal ondernemers als aandeel van de beroepsbevolking van een land. In 2007 bedroeg de ondernemingsgraad in Vlaanderen 9,8 procent. Indien we een internationale vergelijking maken met de meest relevante benchmarks, blijken Duitsland, Denemarken, Zweden, Frankrijk en Finland het tegen deze Vlaamse ondernemingsgraad te moeten afleggen. De ondernemingsgraad wordt berekend op basis van de Labour Force Survey, die in Europa algemeen als een solide basis voor de arbeidsmonitoring en -prospectie wordt erkend.

Het jaarboek 'Ondernemend Vlaanderen: startende ondernemingen onder de loep' vermeldt tevens het aandeel van de starters in de totale bevolking. Deze berekening is gebaseerd op de statistieken van de Kruispuntpank Sociale Zekerheid. Deze gegevens laten niet meteen toe een internationale vergelijking te maken. Ze tonen wel aan dat het aantal Vlaamse starters de afgelopen jaren fors is toegenomen.

Ter afronding van mijn antwoord op de eerste vraag wil ik de heer Vereeck vragen heel voorzichtig te zijn. Er is geen reden tot pessimisme. Dit geldt zeker voor de vergelijking tussen Vlaanderen en de andere landen die ik net heb vermeld. Dit is een belangrijk element. We mogen hier niet te negatief over oordelen. We moeten constant voor een verhoging zorgen. Om die reden is dit in het Pact 2020 opgenomen. We moeten het ondernemerschap verder stimuleren en in dit verband een beleid voeren. Ik denk in elk geval dat ik het gevraagde cijfermateriaal op een rijtje heb gezet en de cijfers met de nodige nuance en relativering heb bekeken.

De tweede vraag van de heer Vereeck betreft aspecten van het beleid van de vorige Vlaamse Regering die niet zouden volstaan om het ondernemerschap te stimuleren. Noch de resultaten van de GEM, noch de ondernemingsgraad, noch het aantal starters in verhouding tot de volledige bevolking vormen uitsluitend het gevolg van het beleid dat de vorige Vlaamse Regering met betrekking tot de stimulering van het ondernemerschap heeft gevoerd. Zoals mevrouw Ceysens al heeft opgemerkt, spelen op dit vlak allerlei factoren een rol. Zo worden het ontstaan van ondernemerschap en de beslissing al dan niet ondernemer te worden door de economische conjunctuur, door de huidige crisis en door de aantrekkelijkheid van het statuut van loontrekkende beïnvloed.

Bovendien zijn tijdens de vorige legislatuur maatregelen ter stimulering van het ondernemerschap genomen waarvan de resultaten slechts op langere termijn merkbaar zullen zijn. Ik ga ervan uit dat die resultaten positief zullen zijn. Ik denk hierbij aan alle inspanningen in het onderwijs om ondernemingszin bij te brengen en aan de campagnes ter verbetering van het imago van ondernemers en van ondernemerschap als beroepskeuze. Het beleid dat op dit vlak wordt gevoerd, moet zeker op langere termijn worden bekeken. We moeten dit beleid maximaal en duurzaam doortrekken.

In de loop van deze legislatuur zal het beleid worden doorgetrokken. Daarnaast zullen we een aantal nieuwe accenten leggen. Ik denk hierbij aan de verruiming van de Winwinlening. De Vlaamse kmo's zullen over meer informele financiering kunnen beschikken. Het maximumbedrag zal worden verhoogd. Het Agentschap Ondernemen werkt momenteel aan een maatregel om de kosten voor de advisering van de zogenaamde prestarters op te vangen. Een prestarter is iemand die een idee voor de oprichting van een onderneming heeft en overweegt een bedrijf op te richten. Deze nieuwe maatregelen passeren in de uitvoering van de afspraak die in het Vlaams Sociaal-Economisch Overlegcomité (Vesoc) over het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP) is gemaakt.

Tot slot vind ik het belangrijk te onderstrepen dat de haalbaarheid van de geïntegreerde steunmaatregelen voor startende ondernemingen zal worden onderzocht. Deze maatregel zal

het advies aan de financiering koppelen. Het is de bedoeling de startende ondernemingen op deze manier een grotere overlevingskans te bieden.

In de loop van de vorige legislatuur zijn een aantal maatregelen genomen waarvan de resultaten pas later merkbaar zullen worden. In de loop van deze legislatuur zullen we hierop voortbouwen. Ze zullen een aantal bijkomende maatregelen treffen. Ik heb deze maatregelen al overlopen.

De derde vraag van de heer Vereeck heeft betrekking op een aangekondigd plan. We zijn hier intensief mee bezig. Ik verwacht dat het departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI) me na de paasvakantie een voorstel van actieplan zal overmaken. *(Opmerkingen)*

Dit zal nog voor de zomer gebeuren. *(Opmerkingen)*

Dit zal nog in het voorjaar gebeuren. Het voorjaar eindigt wanneer de zomer begint.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, u moet eens zeggen wanneer uw verjaardag valt. We zouden u een cd met 'De vier jaargetijden' van Vivaldi cadeau kunnen doen. Ook in verband met de Oosterweelverbinding spreekt u telkens over de zomer en de herfst. U verwijst op een dichterlijke wijze naar data.

Minister-president Kris Peeters: Ik hou zeer veel van Vivaldi en zeker van 'De vier jaargetijden'. Ik heb dat zeer veel gedraaid. Dat is blijkbaar blijven hangen. *(Gelach)*

Het leven op basis van de seizoenen heeft iets.

Mij lijkt het antwoord duidelijk. De heer Vereeck zal zeker in de gaten houden of ik me daar ook aan houd.

U had een uitvoerige vraag over het rapport-Soete. Een eerste resultante van de aanbevelingen uit het rapport-Soete betreft de structurering van het Vlaams overheidsinstrumentarium binnen het economisch en innovatiebeleid langsheen de drie kernprocessen – ondernemen, innoveren en internationaliseren – gekoppeld aan de fusie tussen het Agentschap Economie en Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) tot het Agentschap Ondernemen.

In mijn beleidsnota – die u zeer goed hebt gelezen, merk ik iedere keer, waarvoor dank – heb ik bovendien het engagement genomen de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde diensten efficiënter en effectiever in te zetten, in complementariteit met de aangeboden diensten van de bedrijfsorganisaties. In dit kader zal een afsprakenprotocol tussen alle betrokken partijen, inclusief de lokale besturen, worden opgesteld. Het Agentschap Ondernemen zal bijgevolg in eerste instantie als regisseur optreden en daarnaast als actor in complementariteit met de bedrijfsorganisaties. Dit houdt onder meer in dat het agentschap kennis ontwikkelt over overheidswetgeving, regulering, normen, subsidies en andere vormen van overheids-ondersteuning en met haar aangeboden diensten niet marktverstoring zal optreden.

Ook tussen het domein Economie en het domein Innovatie zullen voor de op elkaar aansluitende diensten en steunmaatregelen de nodige verdere afstemmingsafspraken worden gemaakt, zoals in de beleidsnota's is opgenomen. Voor wat de specifieke werking van Flanders District of Creativity (Flanders DC) en Flanders Technology International (FTI) betreft, is in eerste instantie mijn collega Ingrid Lieten, minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, bevoegd. Zij kan en zal daarover verdere vragen beantwoorden.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb inderdaad uw beleidsnota – bijna alle – heel grondig gelezen. Ik heb soms het idee dat ik nog altijd op de universiteit zit, omdat hier enorm veel studies verschijnen. Het verschil met de studies van de universiteit is, dat die van de universiteit door niemand worden gelezen, terwijl ze hier natuurlijk wel worden gelezen. *(Opmerkingen)*

Dat zeggen zelfs de Nobelprijswinnaars aan de Amerikaanse Ivy League-universiteiten.

Ik vat even samen. Wat betreft de eerste vraag, volg ik u wel ten dele. Laten we ons vooral concentreren op de ondernemersgraad en veel minder op de GEM en zeker de TEA-index. Het is ook zo in het monitoringpakket van het Pact 2020 opgenomen. Wanneer er nog eens zo'n rapport verschijnt, dan zullen we daar minder gestresseerd op reageren, want dan halen we er gewoon de ondernemersgraad bij, die nog niet zo negatief is.

U zegt ook dat de sfeer goed is en dat de situatie helemaal niet zo dramatisch is, temeer daar een aantal maatregelen uit de vorige legislatuur nog niet volledig op rendement zijn gekomen. Laat ons ook hier een langetermijnvisie behouden. Ik geef wel toe dat het om een complexiteit van factoren gaat waarbij collega Ceysens zeer terecht opmerkt dat misschien de harde factoren de hardste effecten zullen teweegbrengen en dat die nu net niet hier zitten. Maar het blijft toch wel een beetje alarmerend dat ook het latent ondernemerschap – mensen die het zich kunnen voorstellen dat ze ooit een zelfstandige activiteit zouden kunnen ondernemen – volgens de GEM-studie tot het allerlaagste van Europa behoort. Uit uw eigen gegevens blijkt dat ook het innovatief ondernemen dat apart wordt gepeild, heel laag is en ver onder het Europese gemiddelde ligt. Bij het bevragen van die Vlamingen die als zelfstandige een bedrijf opstarten, zegt maar 30 percent dat het innovatiegedreven is, waar het Europees gemiddelde 45 percent is. En hier zit geen statistische ruis op.

Ik wil ook iets zeggen over efficiënt beleid. Het is niet polemisch bedoeld, maar misschien moeten we die discussie nog eens voeren. Het rapport-Soete stelt zich over Flanders DC en Flanders Technology International de vraag in welke mate bepaalde taken niet door of in samenwerking met andere agentschappen kunnen worden verricht. Ik denk dat we misschien wat te veel hebben opgericht. Ik hoor nu van de minister-president dat bepaalde aspecten zoals het Bizidee worden teruggeplooid naar het Agentschap Ondernemen of juist niet of bepaalde elementen toch uit Flanders DC worden weggehaald. Het terugplooiën op het Agentschap Ondernemen zit misschien voor een stuk in de rationalisatie. Ik zie u heftig neen knikken, mevrouw Ceysens. In ieder geval stelt het rapport-Soete daarbij toch wel serieuze vragen.

Ik heb nog twee kleine opmerkingen. Ik heb u horen zeggen dat risicovermijdend gedrag getuigt van intelligentie.

Minister-president Kris Peeters: Ik verwijs naar een studie die zegt dat hoe langer men gestudeerd heeft, hoe meer risicovermijdend gedrag men vertoont en hoe minder men bereid is om ondernemer te worden.

De heer Lode Vereeck: Hoe intelligenter men is, hoe minder risico men neemt.

Minister-president Kris Peeters: Neen, hoe langer men studeert. Er zijn mensen die gedoctoreerd hebben, maar die niet ver komen qua intelligentie. (*Gelach*)

De heer Lode Vereeck: U begrijpt natuurlijk wat daar de conclusie uit zou kunnen zijn.

Ik wil nog een kleine suggestie doen en die kost de Vlaamse overheid niets. Binnen de Universiteit Hasselt bestaat de nv Ondernemingstalent. Dat is een echte nv met participatie van Dexia, de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) en de studenten zelf. Het gaat om echte ondernemingen die worden opgestart in het laatste jaar van de master Ondernemerschap. Daarna kan er een doorstart gebeuren. Juridisch is dat heel goed bestudeerd. We moeten bijvoorbeeld opletten dat de studenten hun kinderbijslag niet kwijtgeraken en dergelijke. Het zit juridisch snor. In de initiatieven in het secundair onderwijs worden studenten ook aangemoedigd om een bepaalde zelfstandige activiteit te ondernemen. Vaak gaat dat over zaken als het borduren van namen op handdoeken en daarmee een eerste handel opzetten, maar daarna stopt het. Hier wordt het voortgezet. Dit is een piste die misschien wel verder kan worden onderzocht.

Mevrouw Patricia Ceysens: In opvolging van het rapport-Soete hebben we vorige legislatuur twee agentschappen die actief waren inzake ondernemen bij elkaar gebracht in het Agentschap Ondernemen. Daarnaast had het rapport-Soete inderdaad vragen of er niet te veel vzw's zijn opgericht. Er is zeker een periode geweest dat men gemakkelijk een vzw oprichtte omdat die iets flexibeler kan inspelen op noden. Wel hebben we er de vorige legislatuur voor gekozen om twee vzw's die het zeer moeilijk hadden, in een groter geheel te brengen. Flanders Fashion Institute was een kleine vzw die probeerde om mensen die in de mode actief zijn voldoende ondernemersvaardigheden bij te brengen en hen te ondersteunen. Daarnaast was er Bizidee, een kleine vzw die de ondernemingsplanwedstrijd organiseert. We hebben die vzw's naar een groter geheel gebracht en hadden zo twee vzw's minder. Zo konden we in dat landschap van talloze vzw's naar entiteiten komen die efficiëntiewinsten boeken. Ze hadden allemaal een sociaal secretariaat, IT-ondersteuning en een aantal diensten die we konden clusteren. Dat heeft de regering beslist na een excellente doorlichting van Flanders DC. Ik heb vorige legislatuur veel doorlichtingen gezien, maar die was echt excellent. U mag ze ter hand nemen en vergelijken met andere.

Flanders Fashion Institute is zeer tevreden binnen Flanders DC. Minister-president, u bent naar de catwalk geweest, heb ik vernomen. Ik heb begrepen dat Bizidee nog onder uw bevoegdheid valt en dat u dat alleen wilt laten bestaan. Men heeft er niet voor gekozen om Bizidee zoals het Flanders Fashion Institute in de efficiëntiewinst een aantal dingen te laten delen, men heeft ervoor gekozen om een extra vzw apart te laten bestaan. Mijnheer Vereeck, ik zeg u dit zodat daar geen onduidelijkheid over bestaat.

Verder blijf ik erbij dat we niet aan een aantal van de harde contouren kunnen. In de zachte contouren maken we vandaag jammer genoeg mee dat dingen die zeer goed waren, zoals de miniondernemingen, in afbouw zijn. Dat zal zeker niet op lange termijn renderen in het brengen van meer vaardigheden inzake ondernemen bij onze jongeren.

Minister-president Kris Peeters: Flanders DC is de bevoegdheid van mijn collega-minister Lieten. Mevrouw de voorzitter, ik stel vast dat u, net als vroeger, nog altijd een grote believer bent van Flanders DC, dat u hebt opgericht. Dat was in de tijd van Richard Florida, dat herinner ik me zeer goed. Ik wil gerust meer tekst en uitleg geven in overleg met minister Lieten zodat dat voor alle commissieleden is uitgeklaard.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik dank u voor het antwoord en ik dank de collega's voor de discussie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de financiering van projecten via het zogenaamde Transformatiefonds voor de Vlaamse economie

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister-president, u hebt reeds meermaals de ambitie geformuleerd om ervoor te zorgen dat we in Vlaanderen mee moeten zijn met de transformatie van onze industrie en economie met de wijziging van ons DNA. Wat mij betreft is dat zeer zeker een nobel engagement. Ik ben het ook met u eens dat we maximaal de Europese mogelijkheden en middelen moeten gebruiken om dat te realiseren.

In navolging van de engagementen die de Vlaamse Regering nam in onder andere het Vlaamse werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP), wil u 500 miljoen euro bijeen krijgen voor het zogenaamde transformatiefonds voor de Vlaamse economie. Via het WIP wil de

Vlaamse Regering immers komen tot de nodige transformatietrajecten voor een drastische verbetering van onze economie.

Naar aanleiding van diverse vragen in de commissie Economie bevestigde u dat u met de voorzitter van de Europese Investeringsbank (EIB), Philippe Maystadt, zou overleggen om uit te zoeken hoe men in Vlaanderen tot een dergelijk transformatiefonds kan komen. Dit gesprek heeft ondertussen plaatsgevonden en er is al door de heer Sabbe een vraag over gesteld.

Vlaanderen zou voor dit project 200 miljoen euro willen uittrekken. Aangezien Vlaanderen budgettair over weinig of geen speelruimte beschikt, probeert men voor een dergelijk fonds te zoeken naar een alternatieve financiering, onder meer via de EIB. Men hoopt via die mogelijkheid een multiplicatoreffect ter zake te verkrijgen, waarbij Europa voor elke euro die Vlaanderen hiervoor uittrekt evenveel op tafel zou leggen. Bovendien zou men via het Europees Investeringsfonds (EIF) ook nog eens 100 miljoen euro proberen te verkrijgen. In totaal zou men, indien dit allemaal lukt, een totale som van 500 miljoen euro kunnen bijeenkrijgen om dit transformatiefonds te financieren. Toch zijn er een enkele ‘alsen’ en ‘indiens’.

Opmerkelijk in dezen is dat we via de media moeten vernemen dat er over de basisinvestering van 200 miljoen euro door de Vlaamse Regering nog geen politieke eensgezindheid bestaat. Tijdens de actuele vraag van enkele weken geleden heb ik daar niet echt een eenduidig antwoord op gekregen. Wellicht heeft dat te maken met het feit dat elke euro maar eenmaal kan worden gebruikt en dat bepaalde budgetten vanuit Vlaanderen door verschillende ministers worden geclaimd. Het is bijgevolg bijzonder vreemd dat men vanuit de Vlaamse Regering probeert een engagement te verkrijgen van de EIB, terwijl er over de initiële investering door Vlaanderen nog niet echt een politiek akkoord zou zijn. Minister-president, u zult me wel tegenspreken indien dat wel het geval is.

Ook over de projecten die met het bedrag van 500 miljoen euro moeten worden gefinancierd, is er nog onduidelijkheid. Dat moet in overleg gebeuren met de onderzoeks- en ondernemerswereld. Terecht stelde u in het verleden al dat de industriële sectoren en bedrijven het best geplaatst zijn om te formuleren welke transformatietrajecten zij verkiezen. Bovendien is er ook nood aan een degelijke afstemming met andere initiatieven die u al hebt genomen. Ik verwijs naar de terechte kritiek die de heer Van Malderen naar aanleiding van de actuele vraag heeft geformuleerd. Het is echter wel belangrijk om te weten of er voldoende middelen zijn om deze transformatietrajecten te financieren en wanneer we zullen weten welke transformatieprojecten prioritair zullen worden ondersteund. Werden er ondertussen hierover al concrete beslissingen genomen? De vraag dateert al van 9 maart, maar ze is, me dunkt, nog altijd actueel.

Hoe wilt u bijgevolg engagementen verkrijgen bij de Europese Investeringsbank over een multiplicatoreffect inzake de financiering, als men nog geen politiek akkoord heeft over het bedrag dat de Vlaamse Regering hiervoor wil uittrekken? Dat is toch een belangrijke vraag, die ik enkele weken geleden ook al heb gesteld. Ik heb er toen niet echt een antwoord op gekregen. We zijn nu toch een aantal weken later. Ik hoop alvast dat we een duidelijker antwoord zullen krijgen. Dezelfde vraag kan men stellen in verband met de 100 miljoen euro die men via het Europees Investeringsfonds wil verkrijgen.

De voorzitter: De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Minister-president, tijdens het debat van vorige week was er wat onduidelijkheid over die basisinvestering van 200 miljoen euro. U herinnert zich dat de heer Van den Heuvel en de heer Van Rompuy van mening verschilden over de herkomst van dat bedrag. Ondertussen heb ik begrepen dat dat een bedrag is buiten de begroting en dat een deel zal komen vanuit de privésector. Het is natuurlijk belangrijk dat de privésector weet welke

projecten u naar voren schuift. Als de projecten goed gedefinieerd en interessant zijn, dan zal die sector daarop inschrijven.

Minister-president, ik zou daarover graag toch iets meer willen weten. Transformatie is niet alleen verbetering. Het gaat ook om het geven van een andere richting. U kent mijn bekommernis voor een groene transitie. Kunnen dergelijke projecten daar ook in zitten? Hebt u daar al enig zicht op? Ik zou daar graag wat meer duidelijkheid over willen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Ik zou willen reageren op de interpellatie van de heer Deckmyn. Ik begreep eigenlijk niet waarom die geagendeerd moest worden. Zoals hij zelf heeft gezegd, hebben we deze discussie 2 weken geleden gevoerd in de plenaire vergadering. Hij heeft toen ook het woord genomen. Het is op zich positief dat er gezocht wordt naar alle mogelijkheden die Europa biedt om Vlaamse middelen te multipliceren. Dat is trouwens absoluut niet nieuw. Binnen het sociaal-economisch beleid zijn er andere Europese fondsen die ook worden aangewend op dat vlak. Daar gaat het ook om een euro om een euro. Nu worden er nieuwe mogelijkheden geboden door de EIB en het EIF. Het is maar evident dat we daarop inspelen. Maar goed, ik denk dat we de discussie 2 weken geleden al hebben gevoerd. *(Opmerkingen van de heer Johan Deckmyn)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, iedereen kent natuurlijk de parabel van de vermenigvuldiging van de broden. Dat is een heel mooie parabel, die ook door niet-christenen kan worden toegepast: hoe kan men ervoor zorgen dat de broden – en in dit geval de gelden – worden vermenigvuldigd? Zeker de Europese Investeringsbank en het Europees Investeringsfonds zijn belangrijke instrumenten om ervoor te zorgen dat als Vlaanderen een euro op tafel legt, er een euro tegenover staat. Door de wijziging van het verdrag heeft de Europese Investeringsbank de mogelijkheid gekregen om niet alleen leningen te verstrekken, wat ze nog altijd doet, maar ook participaties te nemen. Dat is onvoldoende in de media gekomen. Dat is echter niet de schuld van de Europese Investeringsbank. Het verdrag heeft een bijkomende bevoegdheid gegeven aan de Europese Investeringsbank. Dat is ons opgevallen.

We moeten natuurlijk woekeren met de middelen die we hebben. We willen maximaal inzetten op innovatie en transformatie. Bij de totstandkoming van deze Vlaamse Regering hebben we gezegd dat we gaan voor een totaal geleend bedrag van 800 miljoen euro om een aantal zaken te doen. 200 miljoen euro dient voor economie en innovatie. Het is niet meer dan normaal dat de bevoegde minister of ministers een onderhoud vragen met de heer Maystadt om, gelet op zijn nieuwe functie, te weten of het mogelijk is dat, als we via de transformatiefondsen een bepaald bedrag op tafel leggen, de Europese Investeringsbank en het Europees Investeringsfonds er ook een euro naast kan leggen. 1 euro wordt dan 3 euro. Het zou niet wijs zijn die mogelijkheid niet aan te boren en met de heer Maystadt, die ik goed ken, niet van gedachten te wisselen. Dat hebben we gedaan. We hebben een concreet voorstel op tafel gelegd. We pinnen ons niet vast op een bepaald bedrag. Er zijn echter zeker mogelijkheden met een deel van de 800 miljoen euro die we lenen. En als dat zorgt voor een multiplicatoreffect – maal drie –, dan is dat belangrijk.

De voorzitter van de Europese Investeringsbank zei dat we gelijk hadden, dat de bank inderdaad nieuwe, bijkomende bevoegdheden had gekregen en dat men geïnteresseerd was. Sterker nog, met het Verenigd Koninkrijk wordt gekeken naar gelijkaardige initiatieven. Collega's, ik herhaal dat het niet zou getuigen van grote professionaliteit als we dat niet zouden doen.

U vraagt me over welke projecten het gaat. Die vraag is ook aan bod gekomen. We hebben grote projecten opgenomen in het regeerakkoord. Het voorbeeld dat al zo dikwijls is gebruikt, is dat van de elektrische wagen. Ik heb aan de heer Maystadt gezegd dat het niet de Vlaamse

Regering is die zegt wat de projecten zijn. We hebben aan de sectoren gevraagd om in het kader van de Staten-Generaal van de Industrie voor de zomervakantie projecten aan te bieden.

Van sommigen hier heb ik de opmerking gekregen dat ik een etatistisch beleid voer. Het is het een of het ander. Er zijn er ook die zeggen dat ik te veel hoogmissen organiseer. Dat is zo als je aan de sectoren vraagt welke projecten zij willen realiseren. Ik heb hun de tijd gegeven tot voor de zomer om die projecten te definiëren. Ik vind het belangrijk dat niet wij, de Vlaamse Regering, zeggen dat en dat en dat, hoewel er al veel op tafel ligt. Ik wil deze projecten van onderuit laten formuleren.

De afspraak met Maystadt is dat we verder met de UK de zaak bekijken. Zijn adviseurs zullen daar verder aan werken samen met onze experten. We zullen heel concreet de projecten definiëren die voor het Transformatiefonds in aanmerking komen en waarin dus kapitaal kan worden geïnvesteerd. De afspraak met de heer Maystadt is dat we elkaar opnieuw zien als die experten dat verder hebben bekeken en we die projecten hebben opgelijst.

Er is zeker geen onenigheid binnen de Vlaamse Regering. Mijnheer Watteeuw, ik heb de heer Van den Heuvel op tv gezien toen ik in het ziekenhuis lag. Die tv hangt altijd hoger. Ik zag hem daar verschijnen. De heren Van den Heuvel en Van Rompuy hebben zeer terecht gesteld dat dat niet op de begroting drukt: wij ontlenen geld.

Mijn vraag is: kunnen we dat geld multipliceren? Maystadt heeft daar heel positief op gereageerd. We zullen daarop terugkomen, ook in de schoot van de Vlaamse Regering. Als we daarin slagen, is iedereen wild enthousiast. Als ik van 1 euro 3 euro maak, wie heeft daar dan een probleem mee? U hebt gelijk dat het heel concreet van belang is over welke projecten het gaat. Ik formuleer die niet ex cathedra. De sectoren zijn er allemaal op ingegaan om mij die projecten voor de zomer te bezorgen. Zeker nu ik vernomen heb dat men in de UK ook met de EIB en het EIF werkt, is het hoog tijd dat wij kijken welke middelen we daar kunnen vrijmaken.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer Bothuyne, u begrijpt niet waarom mijn vraag opnieuw geagendeerd is. Het is de taak van de voorzitter om te beslissen om een vraag al dan niet te agenderen. Het debat was helemaal niet uitgeput. Er zijn toen verschillende vragen niet beantwoord die nu trouwens nog niet beantwoord zijn. Het is nog altijd mijn democratisch recht om die vraag te stellen en gehoord te worden. Ik wil u bedanken, voorzitter, voor de gelegenheid om dit debat verder te voeren.

Minister-president, ik sta uiteraard achter uw initiatieven voor een Europees multiplicatoreffect. In de aanzet van mijn vraag heb ik dat ook meegeedeeld. Ik heb zeker geen kritiek op het feit dat u daarover gesprekken met de heer Maystadt voert, integendeel.

U moet het wel ook eens zijn over die initiële 200 miljoen euro. Daarom heb ik naar aanleiding van de actuele vraag van de heer Sabbe en nu duidelijk gezegd dat ik een probleem bespeur inzake politieke eensgezindheid. Ik verwijs naar een bericht van Belga van 9 maart, de rechtstreekse aanleiding voor mijn interpellatie. Ik citeer: “Vlaanderen zou in een eerste fase 200 miljoen euro uittrekken om het fonds te spijsen. Dat is wel een voorstel. Politieke eensgezindheid daarover is er nog niet.”

Is er politieke eensgezindheid? Ik hoor voorstellen en mooie theorieën, maar ik krijg geen antwoord op de vraag of er binnen de meerderheid echt een politiek draagvlak voor bestaat. Minister-president, ik blijf erbij dat het overkomt als een vorm van aankondigingsbeleid. U zegt zelf dat sommige mensen te veel kritiek hebben, op het feit dat er veel hoogmissen worden gehouden en er aan aankondigingsbeleid wordt gedaan.

Ik sluit af met een citaat uit de krant: “De weken gaan voorbij, maar in de politiek lijken ze steeds meer op elkaar. Grote plannen, hoogmissen, staten-generaals, debatten in de media, weekendinterviews van ministers en partijvoorzitters en op weg naar het volgende incident.”

Tot daar het citaat van uw fractiegenoot Eric Van Rompuy. Minister-president, ik blijf op mijn honger. Ik vermoed dat we het debat later opnieuw zullen moeten voeren. Ik kondig een motie aan.

De heer Filip Watteuw: Minister-president, ik heb absoluut geen moeilijkheden met de manier waarop u vanuit de sectoren projecten wilt aangereikt krijgen. Ik hoop wel dat u de keuze zult hebben, dat er veel projecten zullen zijn. Op dat moment zult u moeten kiezen. Ik veronderstel dat u dan criteria moet hebben. Dan komt het probleem weer: u moet kiezen. Hoe zult u dat doen? Welke zaken zult u voorrang geven? U zult niet zomaar alle projecten voorrang kunnen geven.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Gisteren in de plenaire vergadering hebben we beleidsnota's goedgekeurd over elk aspect dat in deze commissie aan bod komt. Er zijn heel duidelijke focussen gelegd. Iedereen is vrij om te spreken, maar de uitsmijter van de heer Deckmyn is verschrikkelijk voorspelbaar en niet terecht.

Er is een Staten-Generaal van de Industrie geweest. In deze commissie werd gevraagd om de industriële partners samen te brengen omdat we een toekomst moeten hebben, ook in die getransformeerde economie, voor de industrie. Als je het woord geeft aan de sectoren, ze samen laat zitten, initiatieven laat ontwikkelen en zo een draagvlak genereren, is er weer onzekerheid. Die fase moet je inbakken. Het kader is duidelijk. Er zijn klemtonen gelegd in het instrumentarium. Voorstellen uit de sectoren die gedragen worden, zullen zich daar ook wel in inschakelen. Laat ons afwachten wat er in de zomer op tafel ligt. Hier nu een beetje voorspelbaar het debat van in de plenaire vergadering te herhalen: we hadden onze tijd misschien beter kunnen besteden.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: We komen uit de jaren negentig. Toen werden overheidsinitiatieven op dat vlak minder gunstig onthaald. We zijn intussen 10 jaar verder. We hebben een zware economische crisis gehad. Bij het innovatiebeleid zitten we in de discussie: benaderen we het top-down of bottom-up? Bottom-up betekent dat we alle initiatieven maar laten bloeien, maar dan moeten we heel veel geld investeren om af en toe eens een succesverhaal te hebben. In de context van schaarse budgettaire middelen moeten we ook een zekere top-downbenadering hebben om keuzes te richten.

We hebben speerpunten, en we moeten keuzes maken. We kunnen niet op alle sectoren inzetten. Dat uitgangspunt is verworven. Dat betekent dat de overheid keuzes moet maken en dan moet daarvoor een draagvlak worden gecreëerd. Zoals de minister-president zegt, draagt de Staten-Generaal van de Industrie daartoe bij. Het vraagt wat tijd om dan tot de juiste beslissing te komen. Dat is het gevolg van deze benadering.

Ik ben het wat beu. Ook gisteren hebben we weer een bloemlezing gekregen. Er werd gesteld dat deze regering niets doet, dat ze van de ene hoogmis naar de andere en van de ene non-beslissing en studie naar de volgende studie en non-beslissing gaat. Gisterennamiddag had ik echt het gevoel dat de grootste ontgoocheling van de oppositie niet is dat er geen beslissing is gekomen, maar dat er wél een beslissing is gekomen, vóór de deadline van 31 maart. *(Rumoer)*

U had allen gehoopt dat deze regering dat niet zou hebben opgelost, en er is een duidelijke beslissing gekomen vóór 31 maart.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister-president, ik zal het niet hebben over de hoogmissen en dergelijke meer. Dat is uitvoerig besproken. Mijnheer Van den Heuvel, ik hoop dat wat u zegt waar is, en dat er een beslissing is. Er zijn immers nog heel wat 'échappatoires', zoals men dat zo mooi zegt in het Nederlands. We mogen niet vooruitlopen

op de feiten. We wachten tot de eerstesteenlegging een feit is, en dan zullen we een resultaat hebben.

Minister-president, ik wil opnieuw tot de kern van de zaak komen. U staat aan het hoofd van deze Vlaamse Regering. U moet zich eens fundamenteel bezinnen over de vraag welke koers u uit wilt. U weet dat ik fundamenteel tegen subsidiëring ben. Ik verberg dat ook niet. Als manager heb ik altijd gebruik gemaakt van subsidies, omdat er een wettelijk kader is, maar ik heb ervaren dat het voor grote bedrijven veel gemakkelijker is om daarop in te spelen dan voor de kmo's. Als voormalig voorman van de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) weet u dat er in een kmo geen enkel personeelslid te veel is. Elke persoon die in een kmo werkt, heeft handvol werk, omdat een kmo zich geen structuur kan veroorloven die zich bezighoudt met de administratieve procedures voor het verkrijgen van subsidies. Daarom is het subsidiemiddel zo gevaarlijk. U zegt dat u dit bedrag met drie vermenigvuldigt. Dat is heel mooi. U moet echter weten dat dit bedrag niet van u en niet van de Vlaamse Regering is, maar van de belastingbetaler. Dat is al een zeer belangrijke nuance. Die moeten we steeds in ons achterhoofd houden.

Het is geen slecht initiatief van u om de sectoren te vragen wat u het best zou doen, maar dan nog bestaat altijd het risico dat u de verkeerde projecten subsidieert. Telenet is daar een prachtig voorbeeld van. Op een bepaald ogenblik is daar geld heen gevloeid. Ik heb het gisteren ook gehad over ABX, in mijn betoog over de beleidsnota Economie. ABX is daar ook een sterk voorbeeld van. Gesubsidieerde projecten lopen veelal mis, waarbij de grote verliezer de belastingbetaler is. Uiteindelijk koopt dan een private-equityspeler of iemand anders de zaak voor een appel en een ei, en maakt die de grote meerwaarde. Dat is altijd het gevaar van subsidiëring. In onze economie kennen we een prachtig voorbeeld: de rijkste man van België is de man die zijn fortuin heeft gemaakt met de subsidiëring van Cockerill-Sambre. Dat is de geschiedenis. Dat zijn de 'facts and figures'.

Daarom blijf ik herhalen dat deze regering de winnaars moet ondersteunen. You have to back the winner and not subsidize the loser or the one who has good political contacts. Daarover gaat het. Daarom hebben we nood aan een ander beleid, dat veel meer in die richting gaat. Ik heb de studie van UNIZO al aangehaald in dat verband. We moeten aan die noden werken. Subsidiëren is eigenlijk maar een pleister op een houten been, en niet de kern van de zaak. De uitdaging voor u en uw regering is het creëren van een klimaat waarin het goed en leuk is te ondernemen en waarbij de vruchten van ondernemen nog altijd groter zijn dan de lasten van de reglementitis, dan de administratieve rompslomp en de hoge sociale lasten. Dat is de uitdaging voor 2020 voor Vlaanderen, en niets anders.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Sabbe, ik wil één nuance aanbrengen. Het is niet 'picking the winners' of 'backing the losers', maar 'supporting the risk taker'. Dat moeten we doen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: In het Vlaams Parlement spreek ik het liefst Nederlands. *(Opmerkingen/Gelach)*

Alle gekheid op een stokje: de heer Sabbe geeft met zijn voorbeelden eigenlijk aan dat onze aanpak de juiste is. Gisteren, bij de bespreking van de beleidsnota, heb ik gezegd dat een economie die zich in een transformatieproces, in die pijnlijke overgangsfase bevindt, nood heeft aan een overheid die sturend optreedt en dat op een intelligente manier doet. Hij verwijst naar Cockerill-Sambre. Anderen hebben verwezen naar de Boelwerf. Bij die voorbeelden heeft men op dat ogenblik, wellicht met de kennis van toen, geoordeeld dat het de beste oplossing was om daarin te investeren. De geschiedenis heeft die aanpak geen gelijk gegeven. Die sectoren zijn weg, maar uit die sectoraanpak hebben we vandaag wel overgehouden dat we het nog altijd over ArcelorMittal hebben, terwijl dat toen ook geen evidentie was. Er is dus sprake van mislukkingen en van succesverhalen.

Dit is heel het debat over de focus en over de keuzes die de overheid moet maken. Er wordt gesteld dat de overheid de schaarse middelen die ze heeft, zo breed mogelijk moet uitvlakken. Uit alles wat we zullen ondersteunen, zullen er dan ook wel een paar goede voorbeelden voortkomen. Dat betekent wel dat we een heel dun laagje leggen. Een sturende, intelligente overheid zal selectief inzetten, in functie van maatschappelijk gekozen doelen. Dat is wat we gisteren hebben goedgekeurd. Dat is de intelligente en actieve overheid die moet optreden in haar economie en keuzes maken.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik wil deze heel interessante discussie graag voortzetten, maar dan moeten een aantal elementen toch ook eens even op een ander niveau worden bekeken. Mijnheer Watteuw, ik heb de sectoren gevraagd binnen het ViA en het Pact 2020 te blijven. Ik heb hun gevraagd zeer scherp te focussen en niet met projecten aan te komen zetten die daar ver van verwijderd zijn of er niet in passen.

Mijnheer Sabbe, u hebt het voorbeeld aangehaald van Telenet, een succesverhaal waarbij we jammer genoeg op een bepaald moment de Amerikanen hebben binnengelaten, die nu natuurlijk met de winsten gaan lopen. *(Opmerkingen van de heer Ivan Sabbe)*

Telenet is een voorbeeld van een initiatief van de overheid. Op een bepaald ogenblik was er een probleem en heeft men besloten niet meer mee te doen. Toen zijn er venture capitalists aan boord gekomen en zij zijn gaan lopen met datgene waarvoor de Vlaamse overheid, de Vlaamse Regering, met toenmalig minister-president Van den Brande, alle verdienste had. Hij had ook de visie ter zake.

Ik geef een ander voorbeeld. Ik veronderstel dat u samen met mij heel de industrie van de zonnepanelen toejuicht. Daar zijn ook heel wat kleine ondernemingen bij. Deze nieuwe branche van het plaatsen van zonnepanelen zit vooral in de lift omdat de overheid subsidies geeft. Spanje is gestopt met die subsidies en heel die markt is stilgevallen. Als de industrie van de zonnepanelen een 'risk taker' is, dan is dat maar mogelijk door een zware ondersteuning door de overheid. Ik kan u nog voorbeelden geven waarbij de overheid een belangrijke rol speelt en waarbij de industriële sectoren zelf vragen dat de overheid ofwel normen oplegt ofwel een stimulans geeft. Dat moet mee in overweging worden genomen in het debat. Het gaat noch over 'back the winner', noch over 'back the loser' noch over 'back the risk taker'. Dit is een heel interessant debat.

Mijnheer Deckmyn, u maakt natuurlijk deel uit van de oppositie. Ik denk dat er geen enkel probleem is. Als er gesprekken zijn met de heer Maystadt, zal ik die in het vervolg volledig geheim houden, zodat u dat niet weet. Ik veronderstel dat u verkiest niet te weten dat ik probeer dat te realiseren met de Europese Investeringsbank. U zou me immers verwijten aan aankondigingspolitiek te doen. Dat heeft daar niets mee te maken, maar goed, ik stel vast dat de oppositie dat niet meer wil weten. Ik zal er dan ook voor zorgen dat u het niet weet, door er niet over te communiceren.

Mocht ik erin slagen om van die 200 miljoen euro voor Economie en Innovatie, waar minister Lieten natuurlijk ook heel sterk bij betrokken is, 600 miljoen euro te maken, dan kan ik daar misschien nog meer geld aan besteden, als dat multiplicatoreffect werkt. Het bedrag op zich is niet zo belangrijk. Ik zeg alleen maar dat daarvoor een bedrag kan worden ingezet. Stel je voor dat we het kunnen verdrievoudigen, dan kan dat bedrag misschien nog hoger zijn en dan hebben we nog meer om in transformatie en innovatie te investeren. Daarvoor is iedereen, en zeker ook de oppositie, vragende partij.

Mijnheer Sabbe, heel het debat over wat de overheid kan en moet doen is niet te reduceren tot het stoppen van alle subsidies. Het via de fiscaliteit doen is maar één facet van het verhaal. De taak van de overheid is heel wat genuanceerder en complexer. Wij hebben daar een grotere verantwoordelijkheid dan u denkt. Ik verwijs daarvoor naar die zonnepanelen. Dat heeft ook niet direct te maken met kleine en middelgrote ondernemingen. Dat heeft te maken

met waarop wij ons kunnen focussen, met de vraag wat de taak van de overheid is. Ik ben bereid om daar op een ander moment op terug te komen, maar dan alstublieft niet met populistische uitspraken of dooddoeners die onvoldoende de rijkdom van het debat onderstrepen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, u draait de teneur van mijn interpellatie wat om. Dat is een politieke truc. Ik heb niet gezegd dat ik liever heb dat uw gesprekken met de heer Maystadt geheim moeten worden gehouden, wel integendeel. U gaat gesprekken aan en u kondigt zaken aan waaraan u nog niet volledig een inhoud geeft en waarover u blijkbaar, volgens wat ik verneem, nog geen politiek akkoord hebt. Dat is de teneur die ik u met mijn interpellatie wou meegeven.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Ik kan het blijven herhalen: kijk naar de eigen UNIZO-enquête. Daar staat nergens dat wij meer subsidies vragen. De zaken die ik heb opgenoemd, staan erin. U weet dat maar al te goed, want u komt uit UNIZO. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Het zal u blijven achtervolgen. U was ook de drijvende motor indertijd om ervoor te zorgen dat ik geen sociaal-economische vergunning kreeg in een ander leven. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Met uw opvolger Karel Van Eetvelt ging dat heel wat gemakkelijker.

Dat neemt niet weg dat u het voorbeeld hebt gegeven. Groene energie, dat is iets heel anders. Dat we investeren in O&O en in alternatieve energie, dat is iets heel anders. Dat gaat over het welzijn en de gezondheid van onze bevolking en van de wereldbevolking in de toekomst. Dat is een subsidie op basis van wat je opwekt, niet op basis van het bedrijf. Dat is een zeer belangrijk verschil. De groenestroomcertificaten zijn een heel ander verhaal. Het gaat over groene stroom en het past in het kader van O&O of toch van Innovatie.

Maar u gaf ook het voorbeeld van Telenet. Indien u daar niet als overheid had ingegrepen en indien u de markt had laten spelen, dan zaten we nu niet met het monopolie van Telenet, dat 95 percent van de digitale televisie heeft. De Amerikanen verdienen meer geld dan alle andere televisiestations samen, nog voor de aftrek van het verlies van de VRT.

Ik zal op basis van de interpellatie van de heer Deckmyn ook een motie indienen.

De voorzitter: De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Minister-president, als ik het goed heb begrepen, moeten de voorgestelde projecten kunnen worden gelinkt aan een van de doorbraken van Pact 2020. Dat is natuurlijk zeer breed. 200 miljoen euro, dat is al bij al een relatief begrip om te zeggen dat we de economie zullen transformeren.

Minister-president Kris Peeters: Maal drie.

De heer Filip Watteuw: Ja, maar zelfs dan zal het niet zo simpel zijn om de economie te transformeren. Misschien moet er daar wat meer selectiviteit zijn.

U spreekt graag over ‘de oppositie’. U hebt met de meerderheid natuurlijk een bestuursakkoord. Wij hebben met de oppositie geen oppositieakkoord. Er zitten daar wel wat onderscheiden in. Ik kan mij niet vinden in wat de heer Sabbe zegt. De windenergiesector, met de productie van windturbines, waarin Vlaanderen in de jaren 1970 toonaangevend was, is kapotgegaan doordat de ultraliberale Guy Verhofstadt de subsidies heeft afgeschaft. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

De ultraliberalen zitten nu vooral bij LDD.

De sector is toen verhuisd naar Denemarken. Als dat het resultaat is van uw dogma, dan is dat een manier van denken die ik niet kan onderschrijven. Wij hebben daar geen voordeel mee behaald.

Maar in elk geval: er is een onderscheid tussen de verschillende oppositiepartijen.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal daar rekening mee houden, mijnheer Watteuw.

Mevrouw Patricia Ceysens: En als men toen zijn zin kunnen doen met een grotere fiscale aftrek, was het misschien ook nog anders gelopen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Deckmyn en door de heer Sabbe werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de afstemming van het Vlaamse preventieve bedrijfsbeleid op het succesverhaal van de federale wetgeving inzake de continuïteit van ondernemingen

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister-president, een positieve noot over de rol die de overheid te spelen heeft. Het gaat over de nota 'Preventief bedrijfsbeleid'. De wet op de continuïteit van de onderneming, die sinds 1 april van kracht is en die het vroegere gerechtelijk akkoord vervangt, is een goede wetgeving. Zij geeft de bedrijven in moeilijkheden meer mogelijkheden om een doorstart te maken, terwijl bedrijven die voelen dat het de verkeerde kant opgaat, daarmee kunnen worden geholpen. Met een faillissement blijven niet alleen leveranciers in de kou staan, maar ook personeel en last but not least de ondernemer zelf. Een faillissement evolueert soms naar een persoonlijk drama.

Volgens cijfers van het handelsinformatiebureau Graydon hebben 857 bedrijven een beroep gedaan op deze nieuwe regeling. Daarmee overklast de wet op de continuïteit van de onderneming het vroegere gerechtelijk akkoord. Dat had, alleen al in de benaming, een negatievere connotatie dan deze wetgeving. In heel 2008 kregen slechts 78 bedrijven een gerechtelijk akkoord toegewezen, en sinds het ontstaan van het gerechtelijk akkoord in 1997 hebben in totaal niet meer dan 1316 bedrijven er gebruik van gemaakt. Onder de nieuwe regeling hebben al 372 bedrijven hun reddingsplan opgesteld. Daarvan zijn er ondertussen spijtig genoeg toch 140 failliet.

Het aantal bedrijven dat deze reddingsboei gebruikt, blijft toch zeer beperkt in vergelijking met de 9515 faillissementen die we vorig jaar hadden. De doorstartwet heeft dus nog een enorm potentieel, want in België verkeren naar schatting 46.000 ondernemingen in zware financiële moeilijkheden. Graydon is wel streng, maar dat is toch een serieus getal. Blijkbaar hebben de ondernemers onvoldoende kennis van de nieuwe wet. Daar wringt het schoentje. Daar moeten wij meer en duidelijker communiceren. Want als ondernemers te lang wachten om een aanvraag tot reorganisatie in te dienen, is het meestal al te laat en is er al een duidelijke financiële ontsporing.

Laat ons nu de sprong maken naar het Vlaamse niveau, want daar gaat het over. Uzelf, voorzitter, maakte, toen u minister van Economie was, in de begindagen van de continuïteit van ondernemingen een aantal afspraken met de federale minister van Justitie, Stefaan De

Clerck, om te komen tot een optimale afstemming van het Vlaamse preventief bedrijfsbeleid op deze nieuwe federale wetgeving.

Onder preventief bedrijfsbeleid dient begrepen te worden: de maatregelen die de continuïteit van de onderneming dienen te verzekeren. Het bedrijf kan, onder begeleiding van het Agentschap Ondernemen, vier etappes doorlopen. Er is de zelftest via een webtool van de Europese Commissie. Dat vind ik zeer interessant omdat een ondernemer, zeker in een kmo, soms bedrijfsblind is en niet weet waar hij staat. Ik kan dat enkel toejuichen. Dan is er de vrijwillige aanmelding met het gestandaardiseerde overzicht van de laatste rekeningen. Dat kan ook heel nuttig zijn. Dan is er: gespecialiseerd advies bij inkopen bij erkende dienstverleners via de kmo-portefeuille. De implementatie van de aanbeveling kan dan eventueel via tussenkomst van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling worden betaald. Bedrijven in die toestand zullen zelden nog een beroep doen op een advocaat omdat ze de uurtarieven kennen. Er is een barrière om die stap te zetten.

Minister-president, u hebt de ambitie om met deze aanpak jaarlijks 500 ondernemingen te helpen en om zo mogelijke faillissementen af te wenden. Het voeren van een efficiënt preventief beleid is in het decreet houdende de oprichting van het comité preventief bedrijfsbeleid van 18 december 2008 verankerd. Dit comité is inmiddels actief. Het moet tegen 31 maart van elk jaar bij de bevoegde een verslag van de werkzaamheden van het voorbije jaar indienen. Wat dit jaar betreft, gaat het dus over gisteren.

De Vlaamse overheid streeft naar een complementariteit tussen de federale wet op de continuïteit en het Vlaams actieprogramma. Het Vlaams preventief bedrijfsbeleid richt zich vooral tot de ondernemingen die zich in de knipperlichtzone bevinden. Deze bedrijven zijn al in gevaar. Indien de financiële draagkracht al ver is aangetast, kunnen grote problemen worden voorkomen. De ondernemer wordt in eerste instantie gewezen op de mogelijkheden die de wet betreffende de continuïteit van ondernemingen biedt.

In de gisteren goedgekeurde beleidsnota Economie staat over het preventief bedrijfsbeleid te lezen dat het Agentschap Ondernemen in eerste instantie de nodige sensibiliseringsacties op het getouw zal zetten. Die acties moeten ertoe leiden dat de ondernemers zich bewust worden van en aandacht besteden aan de financiële gezondheid van hun bedrijf.

In die optiek zorgt het antwoord van de minister-president op een schriftelijke vraag van de heer Bouckaert voor meer duidelijkheid. Volgens dit antwoord is de eerste stap in het preventief bedrijfsbeleid, namelijk de planmatige sensibilisering van de ondernemingen, in de eerste helft van oktober 2009 van start gegaan.

Alvorens ik mijn eigenlijke vragen stel, wil ik nog even naar minister Muyters verwijzen. Volgens hem bevindt het preventief bedrijfsbeleid zich nog in een opstartfase. De nadruk ligt nog op de algemene informatie via de media, de ondernemingsorganisaties en de vakbonden.

Minister-president, volgens mij is het Vlaamse gedeelte bij de ondernemers nog minder bekend dan het federale systeem. Beschikt u over concrete cijfers? Hoeveel bedrijven hebben hier ondertussen gebruik van gemaakt? Voor welke stappen hebben ze dit gedaan? Hebt u hier enig zicht op?

Welke communicatie- en sensibiliseringsinitiatieven zijn al genomen? Wat heeft het Agentschap Ondernemen in dit verband al op het getouw gezet? Om welke budgetten gaat het desgevallend? Plant het Agentschap Ondernemen nog bijkomende initiatieven?

Zijn de systemen optimaal op elkaar afgestemd? Ik pleit er natuurlijk voor Vlaanderen hier volledig voor te laten instaan. Die bevoegdheid zou volledig een Vlaamse bevoegdheid moeten worden. We bevinden ons nu in een complexe structuur. Wat is de voorbije maanden uw visie geweest? Welk overleg hebt u met de federale overheid gepleegd om dit te optimaliseren of onder een dak te brengen?

Mevrouw Patricia Ceysens: Dit lijken me terechte vragen. Het is belangrijk dat de minister-president dit aan het justitiebeleid blijft koppelen. Ik weet dat het voor de Vlaamse overheid soms moeilijk is naar de federale overheid te kijken. We hebben het soms moeilijk onze eigen instrumenten bij de ondernemingen bekend te maken. Dit geldt zeker voor bedrijven die zich in een dergelijke fase bevinden. De nieuwe wet is een goed instrument om aan de continuïteit te werken. Deze groep is beperkter. We kennen die bedrijven. Ze zijn al gedetecteerd. We moeten onze instrumenten maximaal ter beschikking stellen en aan de doelgroep koppelen. We zouden die doelgroep zeker moeten kunnen bereiken. Vorig jaar hebben we dit op het goede spoor gezet. Ik ben benieuwd hoe het verder is gelopen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik heb jarenlang het genoeg gehad handelsrechter in Antwerpen te zijn. In de depistagedienst, zoals dat daar wordt genoemd, heb ik heel wat handelsonderzoeken verricht. Ik heb heel wat bedrijfsleiders ondervraagd om na te gaan hoe een faillissement kon worden afgewend. Ik ben op dit vlak een ervaringsdeskundige.

Mijnheer Sabbe, ik heb een volledige oplijsting gemaakt. Het lijkt me niet nodig alles netjes voor te lezen. Ik zal het essentiële overlopen en u zo dadelijk de rest van de informatie bezorgen.

Het systeem komt stilaan op kruissnelheid. Dit is onder meer het gevolg van de communicatiecampagne bij intermediären en bij kredietverschaffers. Deze campagne is in februari 2010 afgerond.

Ondertussen zijn vijf provinciale informatiesessies opgezet. De eerste avond heeft op 23 maart 2010 in Roeselare plaatsgevonden. Er waren een honderdtal aanwezigen, waarvan de helft bedrijfsleiders en de helft kredietverschaffers en bedrijfsadviseurs waren.

Tot nu toe hebben negentien bedrijven zich spontaan en formeel voor de eerste stap aangemeld. Ongeveer de helft van deze bedrijven had al te veel kapitaalverlies geleden om voor financiële ondersteuning in aanmerking te komen. Voor hen was het te laat. De resultaten van de ondernemingsscan van een bedrijf zijn ondertussen verwerkt. Dat is de tweede stap. De drie prioritaire aandachtspunten en het globaal advies zijn aan het bedrijf overgemaakt. Het bedrijf is gewezen op de mogelijkheid met behulp van de kmo-portefeuille een doorstartplan op te stellen. Dit is de derde stap. Hoewel het bedrijf de idee zeer genegen is, is er nog enige aarzeling om voor een doorstartplan te kiezen. De overige bedrijven bevinden zich nog in de fase van de financiële screening.

Momenteel lopen gesprekken met de coördinatoren van de implementatieprojecten die in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) zijn opgezet. Dit is de vierde stap. Die gesprekken betreffen de verhoogde inzet inzake de werving van kmo's. In de toekomst krijgen de dienstverleners binnen het project de mogelijkheid het volledig traject, van de financiële analyse tot de implementatiebegeleiding, uit te voeren. We hopen dat dit tot een stijgende werving zal leiden.

Dat is de stand van zaken. De intermediaire fase is afgerond en we houden ons nu rechtstreeks met de informatiesessies bezig.

De tweede vraag van de heer Sabbe heeft betrekking op de communicatie. Ik heb dat allemaal opgelijst. Voor de mediacommunicatie hebben we in 224.000 euro voorzien. Ik heb een lijst met de kranten waarin dit is verschenen en dergelijke en van de organisaties, zoals Voka, UNIZO en de Kamers van Koophandel, waaraan de folders zijn gegeven. Ik zal die informatie aan de heer Sabbe overmaken.

In overleg en samenwerking met het comité preventief bedrijfsbeleid is het initiatief genomen in april 2010 nog vier informatiesessies met bedrijfsorganisaties en lokale besturen te organiseren. Die sessies vinden plaats op 19 april 2010 in Vlaams-Brabant, op 20 april 2010

in Oost-Vlaanderen, op 26 april in Antwerpen en op 27 april in Limburg. (*Opmerkingen van de heer Ivan Sabbe*)

Het gaat om bedrijfsorganisaties, zoals Voka en UNIZO, en om de lokale besturen. Hierdoor krijgen we inzake deelnemers en efficiëntie een maximaal rendement.

De voorzitter heeft in feite ook naar de derde vraag van de heer Sabbe verwezen. Op 25 mei 2009 is het comité preventief bedrijfsbeleid geïnstalleerd. Toen al is verwezen naar de complementariteit tussen de wet betreffende de continuïteit van ondernemingen en het vierstappenplan van de Vlaamse overheid inzake het preventief bedrijfsbeleid. Wie over overeenstemming wil spreken, moet zich bewust zijn van een aantal actuele randvoorwaarden voor de toepasbaarheid van het preventief bedrijfsbeleid. De vorige Vlaamse Regering heeft dit opgezet. We moeten dit onverkort doortrekken. Het lijkt me te vroeg om al concrete resultaten of cijfers te geven.

Hoewel de finaliteit in het verleden anders was, blijft het belangrijk om wat met ‘De Clerck 2’ is overeengekomen onverkort voort te zetten. Zodra informatie over de stappen beschikbaar is, zal ik die graag overmaken.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, hebt u zicht op het aantal bedrijven dat deze regeling heeft gebruikt?

Minister-president Kris Peeters: In de eerste fase gaat het om negentien bedrijven.

De heer Ivan Sabbe: Ik vind dat eigenlijk niet veel.

Minister-president Kris Peeters: De rechtstreekse informatieverstrekking ten aanzien van de bedrijfsleiders is volop ontplooid. Ten aanzien van de intermediairen en de kredietverschaffers is dit in februari 2010 al voltooid. Hoe meer bedrijven dit systeem gebruiken, hoe slechter de situatie is. Daar moeten we ook rekening mee houden. We hebben hier veel energie en middelen in gestoken. Ik ga er dan ook van uit dat het aantal enkel kan toenemen.

De heer Ivan Sabbe: We zitten met 7000 tot 9000 faillissementen per jaar. In een goed jaar zijn er dat misschien eens 6000. Nu gaat het dus om een hoog aantal. Het schommelt toch altijd rond dat getal. In een topjaar zijn het er misschien maar 5000 of 6000. Dat betekent dat je met zulke maatregelen toch probeert om voor 10 percent van de mensen die failliet kunnen gaan, een preventief beleid te voeren. We moeten toch eens onderzoeken hoe het komt dat dit niet sneller penetreert.

Minister-president Kris Peeters: Ik denk dat het daar nog te vroeg voor is.

De heer Ivan Sabbe: De kredietinstellingen, KBC en PNB Paribas, zijn intussen ook allemaal betrokken bij die campagne?

Minister-president Kris Peeters: Ja.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen voor Vlaanderen van de door de Europese Commissie goedgekeurde Small Business Act (SBA)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister-president, collega's, Europa telt vandaag zo'n 23 miljoen kleine en middelgrote ondernemingen. In de vertalingen van de

Europese Commissie en het Europese Parlement spreekt men over het mkb, de Nederlandse vertaling voor kmo. Alle onafhankelijke bedrijven die minder dan 150 werknemers hebben, vallen hieronder.

Ongeveer 99 percent van de Europese bedrijven zijn kmo's. Deze ondernemingen zorgen op hun beurt voor 70 percent van de Europese werkgelegenheid en voor de helft van de toegevoegde economische waarde in Europa. Het laatste cijfer dat ik gezien heb, was 56 percent. Het is dan ook terecht dat de kmo de afgelopen jaren een belangrijk aandachtspunt was voor de Europese beleidsmakers.

In Vlaanderen denken we graag – en dat is ook zo – dat we bij uitstek een kmo-land zijn, maar het nadeel is dat Vlaanderen bijna alleen maar kmo's heeft. Zowat alle landen ter wereld proberen zich sterk te richten op kmo's. Ik kom daar straks nog op terug.

Het voorlopig hoogtepunt van het Europese kmo-beleid kwam er op 25 juni 2008 met de goedkeuring door de Europese Commissie van de zogenaamde 'Small Business Act' (SBA). De SBA is een strategisch kader dat het groei- en innovatiepotentieel van de Europese kmo's beter moet benutten. Het actieplan moet zo bijdragen tot het duurzame concurrentievermogen van de Europese Unie en haar overgang naar een kenniseconomie. Het paste ook in de Lissabonstrategie.

Met de SBA heeft de Europese Commissie de krijtlijnen getrokken voor het Europese kmo-beleid van de komende jaren. Daarbij worden de Europese lidstaten onder meer aangeraden om de administratieve last voor kmo's te verlagen, de toegang tot kapitaal en opleiding voor kmo's te verbeteren en nog een aantal andere inspanningen te leveren onder het motto 'Think Small First'. Er zijn tien beginselen als leidraad: een gunstig ondernemingsklimaat, een nieuwe doorstart na een faillissement, 'denk eerst klein'-principe bij de overheidsreglementering, overheden aanpassen aan de behoeften van de kmo's, het instrumentarium van de overheden aanpassen bij de gunning van overheidsopdrachten, uiteenlopende financieringswijzen, interne marktbeleid aanpassen, het potentieel inzake innovatieonderzoek en ontwikkeling, milieu-uitdagingen en internationalisatie van kmo's.

Zo'n kmo-plan is niet nieuw. Ik denk dat de eerste SBA in 1933 in de Verenigde Staten is opgemaakt en dat in 1953 de 'Small Business Administration' is opgericht. In de VS gaat het over bedrijven die minder dan 1000 werknemers tellen. Dat is van een andere orde dan die wij hier gebruiken. Het is wel zo dat de kmo's in de EU een veel lagere productiviteit en een lagere groei kennen dan in de VS. In de VS is het personeelsbestand na 7 jaar gemiddeld met 60 percent gestegen. In de Europese Unie is dat maar 10 tot 20 percent. Ik weet niet of u ook Vlaamse cijfers hebt. Dat zou zeker nuttig zijn.

Het Europese SBA kent – in tegenstelling tot haar Amerikaanse tegenhanger – geen juridische verplichtingen en ook geen wetgevend karakter maar biedt vooral een overzicht van ideeën, principes en maatregelen. Daarbij zijn er heel wat bestaande en vaak algemene maatregelen zonder verdere concrete uitwerking. Op dit moment loopt opnieuw de discussie of EU 2020 al dan niet afdwingbaar moet zijn. Als we kijken naar wat er met de SBA gebeurt in de verschillende lidstaten, dan valt het te betreuren dat we het niet wat meer afdwingbaar maken. Het is natuurlijk niet uw keuze als minister-president van Vlaanderen. Er is natuurlijk ook heel wat te zeggen over de bevoegdheden van Europa, maar dat is een heel andere discussie.

Van bij het sluiten van het akkoord bestond de vrees dat het vooral om een papieren tijger zou blijven. Zo hekelden diverse ondernemersorganisaties reeds dat de evaluatie van dit kmo-plan aan de hand van concrete meetpunten veiligheidshalve was 'vergeten'. De vrees was dat de SBA zal blijven steken in goede bedoelingen. Ruim anderhalf jaar later stellen we vast dat het debat over ondernemerschap actueler is dan ooit. Een van de zes doorbraken van ViA gaat over de 'Open Ondernemer'. Recent nog was er de gezamenlijke oproep 'Laat ons ondernemen' van de werkgeversorganisaties.

Het leek me dan ook zinvol om de uitwerking van de Small Business Act en de implementatie van de maatregelen in de Vlaanderen eens te onderzoeken om een meer gedetailleerd overzicht te krijgen. Ik heb ook enkele schriftelijke vragen gesteld en ik hoop binnenkort antwoord te krijgen.

Minister, kunt u een globale toelichting geven bij de uitwerking en de uitvoering van de SBA alsook van de implementatie van het Europese kmo-beleid in de Vlaamse regelgeving? Hoe evalueert u de ontwikkelingen op dit vlak? Is de SBA inderdaad te vrijblijvend? Wordt die omgezet? Hoe wordt de opvolging georganiseerd en gemeten? Gebeurt dit vanuit Europa? Dat is in grote mate niet het geval. Gebeurt er iets door de federale en/of Vlaamse overheid? In welke mate is het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI) betrokken? Wat is de verhouding ten opzichte van de federale overheid? Hoe verloopt de wisselwerking tussen de verschillende niveaus? Hoe verloopt het overleg? Wat staat er op dit vlak nog te gebeuren? Is er ter zake een timing? In welke mate komt dit aan bod tijdens het Belgisch voorzitterschap?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte collega's, dit is een heel interessante thematiek.

Ik heb hier de 10 beginselen van de Small Business Act. Ik ga ze niet overlopen, want u kent ze ook. Belangrijk is dat u vraagt wat er op het Vlaamse niveau van is gemaakt.

Er werd een nieuw comité in het leven geroepen dat de efficiëntie en de effectiviteit van het 'preventief bedrijfsbeleid' moet beoordelen. Dat is het Vlaamse preventieve antwoord op de Europese vraag voor een tweedekansbeleid voor kmo's die niet kunnen overleven, in de hoop dat kan worden ingegrepen alvorens een tweede kans nodig is. In crisistijd gaat hier heel wat aandacht naartoe. Er is ook de vzw Tussenstap enzovoort.

Ten tweede past het actieplan 'Innovatief Aanbesteden' van 28 juli 2008 in de pogingen van Vlaanderen om kmo's te laten deelnemen in de competitie voor openbare aanbestedingen. U verwijst naar de Verenigde Staten, waar men zeer ver gaat. Daar kan worden afgedongen dat een bepaald contingent moet worden ingevuld door kmo's, alhoewel ze daar ook anders worden gedefinieerd. Ik denk dat het innovatief aanbesteden heel belangrijk is.

Een derde relevant initiatief is de Ondernemersklasseweek, waarin scholen worden gestimuleerd om ondernemersactiviteiten te organiseren. Er zijn daar voorbeelden van gegeven. Ook het initiatief van de ondernemingsvriendelijke gemeente hoort hier onder.

Ten slotte breidde de Vlaamse Regering haar systeem van ecologiepremies voor kmo's uit van één oproep in 2007 naar drie oproepen in 2008 en 2009. We zijn dus volop bezig om de SBA ook op Vlaams niveau om te zetten in concrete initiatieven.

U vraagt naar de evaluatie van de SBA. U verwijst naar de discussie over EU 2020. Het is heel belangrijk om de juiste instrumenten in te zetten met een maximaal resultaat. Ik weet niet of de SBA zo vrijblijvend is als u in uw vraag laat doorschemeren of als u zelf gelooft. We mogen niet vergeten dat de SBA in eerste instantie een monitoringsinstrument is. Met dat monitoringsinstrument wordt de lidstaten ook effectief gevraagd om hun beleid af te stemmen op die Europese prioriteiten. Men noemt dat 'peer pressure', wat hier heel belangrijk is.

Er zijn een aantal lidstaten die daar zeer actief in zijn. Ik hoop dat België en Vlaanderen behoren tot de zogeheten 'coalition of the willing', die lidstaten die achterophinken stimuleren hetzelfde te doen. De SBA is van bij de start een monitoringinstrument en zet aan tot een beleid dat in die richting gaat. De 'coalition of the willing' kan een bijkomende stimulans zijn. Of dat nu afdwingbaar is of niet, is op dit moment een vraag. Ik ben voorzichtig om daar zonder meer positief op te antwoorden.

De opvolging van de SBA gebeurt door de Commissie. De Commissie publiceert regelmatig tussentijdse rapporten. Dat heeft ze ook gedaan op 15 december 2009. In dat rapport stelde ze

dat er goede vooruitgang was bij de implementatie van de SBA, zowel op Europees als op nationaal niveau. Dit rapport, COM(2009) 680, dat u waarschijnlijk kent, bespreekt onder vier grote thema's, namelijk administratieve lasten verlagen, toegang tot financiering, toegang tot markten en stimuleren van ondernemerschap, wat op de respectieve niveaus reeds werd gedaan.

De Commissie verzamelt de nationale informatie in SBA fact sheets via bepaalde centra en contactpersonen die gegevens over kmo's en het kmo-beleid verzamelen. Het zijn nationale studiecentra die de Commissie zelf selecteert en waarvan ze hoopt objectieve informatie te krijgen. De resultaten van deze zoektocht naar informatie wordt dan in de SME Policy Research Expert Group waar voor België de regionale departementen in vertegenwoordigd zijn, besproken. Voor de eerste resultaten die de Commissie voorstelde, hebben alle Belgische regio's de boodschap meegegeven dat de aangeleverde maatregelen voor België bijna uitsluitend federale maatregelen waren en dat er belangrijke regionale maatregelen ontbraken. De regio's hebben bijgevolg de eigen maatregelen aangeleverd en de Commissie heeft beloofd hiermee in het vervolg rekening te houden bij het verzamelen van de gegevens.

EWI volgt de SBA binnen verschillende Belgische en Europese fora op. Vooreerst is er de Enterprise Policy Group (EPG) waarvoor op aandringen van EWI telkens een voorbereidende coördinatievergadering wordt georganiseerd door de FOD Economie in de vorm van een Interministeriële Economische Commissie (IEC). De verschillende beleidsniveaus brengen daar hun standpunten samen, waaruit een gezamenlijk antwoord wordt gedistilleerd dat een federale ambtenaar meeneemt naar de EPG-vergadering. De FOD Economie aanvaardt sinds kort dat de regionale ambtenaren hem begeleiden op de bijeenkomsten van de EPG. Aangezien er maar twee Belgische zitjes zijn in deze vergadering, kan dit enkel in geval van een bijzondere interesse. Wanneer de SBA op de agenda staat, tracht EWI steeds een vertegenwoordiger af te vaardigen naar de EPG-vergadering om erop toe te zien dat de Vlaamse belangen voldoende aan bod komen in het Belgische antwoord.

Vervolgens is er de nieuwe Europese SME Policy Research Expert Group die haar eerste en voorlopig enige vergadering hield op 4 november 2009. Hiervoor werden regionale vertegenwoordigers, ook bij EWI, aangeduid om rechtstreeks over het eigen regionale beleid te rapporteren aan de Commissie wat betreft maatregelen ter implementatie van de SBA.

De evaluatie van de SBA staat voorlopig als een van de drie grote onderwerpen op de agenda voor industriebeleid tijdens ons voorzitterschap. De Act zal op dat moment 2 jaar in werking zijn en het zal dus op dat moment mogelijk zijn om een aantal structurele en kwalitatieve conclusies te trekken. De evaluatie van de SBA zal in elk geval tijdens de tweede jaarhelft van 2010 verschijnen. Het hangt af van de timing van de Commissie of er nog voldoende tijd zal zijn om de bespreking van de evaluatie onder het Belgische EU-voorzitterschap te bespreken, dan wel onder het Hongaarse EU-voorzitterschap tijdens de eerste helft van 2011.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, dank u voor het uitgebreide antwoord. Ik heb een kleine opmerking. Bij de zaken die Vlaanderen heeft gedaan, zegt u niets over de administratieve vereenvoudiging. Nochtans is het vierde punt van de SBA om tegen 2012 een vermindering van 25 percent daarvan te hebben. U vermeldt dat niet, maar ik weet dat er wel degelijk maatregelen zijn genomen tijdens de vorige regeerperiode. Het verwondert me dat daar niet wordt op ingegaan. Ik vraag me af of tegen 2012 die 25 percent zal worden gehaald. Dat is de grote vraag. In alle enquêtes, onder andere van UNIZO, komt de administratieve overlast naar voren als een van de drie grootste problemen voor kmo's. Ik weet niet of daar nog verder werk van wordt gemaakt.

Aan de afdwingbaarheid zijn voor- en nadelen. Er is een debat of het hier ter zake doet dan wel op Europees niveau. Ik ga er niet mee akkoord dat de SBA enkel en alleen bedoeld was als monitoringinstrument. Het was wel degelijk de bedoeling om voorwaarden te creëren

voor de Europese kmo's om ten volle hun potentieel te laten doorwegen. Het is afgezwakt onder druk van de Raad, maar dat is weer een heel ander verhaal. Die evaluatie gebeurt nu met die rapportage, maar de Commissie doet dat op eigen houtje.

Er is het feit dat de belangrijke regionale maatregelen ontbraken. Ik neem aan dat dat nog voor de periode van het samenwerkingsfederalisme was. Het lijkt me toch wel heel eigenaardig dat België heel de rapportage heeft ingediend zonder de regio's te consulteren. Dat kunnen we grondig betreuren. Ik ben blij dat het nu een van de prioriteiten is voor het voorzitterschap en dat dat opgelost is.

Minister-president Kris Peeters: De heer Diependaele heeft gelijk wat de administratieve lasten betreft. Tijdens de vorige legislatuur was er de nulmeting waar we nu verder op kunnen bouwen. De SBA is niet limitatief, het is een heel belangrijke leidraad. Ik heb willen aantonen dat het monitoringsysteem van zeer groot belang is om de vooruitgang vast te stellen en ervoor te zorgen dat er vooruitgang komt. Ik had begrepen dat u vroeg of we verder moeten gaan dan de vrijwilligheid die er nu is. Ik antwoord daar niet direct positief op omdat ik denk dat de manier waarop we nu vooruitgang boeken, positief is.

De heer Matthias Diependaele: Het feit of het afdwingbaar is of niet, doet er niet toe, en dat geldt ook voor de Lissabonstrategie 2020 of wat dan ook, Vlaanderen moet zich daar wel degelijk voor inspannen. Dat is inderdaad een andere discussie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het verloop en de resultaten van de Flanders Trade Investment & Innovation Mission in Californië

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de economische missie naar Californië

De voorzitter: Deze vragen zijn enkele weken geleden ook al aan bod gekomen. Toen werd het antwoord gegeven door minister Lieten. Nu zal minister-president Peeters antwoorden.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister-president, collega's, de handelsmissie naar Californië hebben we uitvoerig kunnen volgen in de media. Uiteraard ben ik meer geïnteresseerd in wat de eventuele opbrengsten ervan waren dan in de ontmoeting met de gouverneur van Californië.

Waarom stel ik u deze vraag, minister-president? Ik kijk naar de beleidsnota die zeer algemeen is. Enerzijds wilt u het Vlaams exportmarktaandeel vergroten en anderzijds meer buitenlandse investeringen aantrekken. Uiteraard geloof ik dat u daar voor wilt gaan en dat de handelsmissie naar Californië beide doelstellingen had.

Als ik dan de feiten bekijk, zie ik dat Vlaanderen marktaandeel verliest inzake export en dat dat al meerdere jaren aan de gang is. U vertelde in deze commissie ook dat dat niet alleen aan de economische crisis ligt, want dat het al veel langer aan de gang is. U stelde ook dat we

assertiever te werk moeten gaan bij exportpromotie. Minister-president, in welke mate was de missie naar Californië assertiever dan vroeger?

Een tweede zaak baart me meer zorgen en is de reden waarom ik deze vraag stel. AmCham Belgium, de Amerikaanse Kamer van Koophandel, presenteerde recent de cijfers van de Amerikaanse investeringen in ons land. Die daalden tussen 2007 en 2008 met de helft. De missie naar Californië was dus gerechtvaardigd. Wanneer ik die cijfers bekijk waaruit blijkt dat op 1 jaar tijd de Amerikaanse investeringen in ons land met de helft dalen, dan denk ik dat we iets moeten doen.

Als je kijkt naar waar onze export vooral op gericht is, zie je dat drie vierde van de Vlaamse uitvoer binnen de 27 lidstaten van de EU blijft, en een vierde buiten de EU gaat. Een eminent onderzoeker in verband met internationale relaties van de VUB, de heer Holslag, vertelde deze zomer in De Tijd: “In menig opzicht heeft Vlaanderen de diplomatieke cultuur van een dorpscafé: veel gepalaver maar weinig zichtbare resultaten. Dat gaat ten koste van jobs, van véél jobs.” Dat zijn niet mijn woorden, niet de woorden van LDD, maar van de heer Holslag.

De heer Holslag zegt ook in een vergelijking met de Nederlandse diplomatie: “Een land met de helft meer inwoners maar met een minstens dubbel zo efficiënte economische diplomatie. Jaren op voorhand wordt gebrainstormd over economische missies en strategische prioriteiten.”

Minister-president, in de uiteenzetting van de heer Holslag valt me een ding op, namelijk dat in Nederland jaren wordt gebrainstormd over economische missies en strategische prioriteiten. Is dat misschien niet de oplossing voor het gebrek aan assertiviteit in Vlaanderen? Ik heb het niet over studies, ik heb het over voorbereidingen.

Minister-president, wanneer was de reis naar Californië gepland? Wanneer ze is uitgevoerd, dat weten we. Dat is een belangrijke vraag als ik voortga op de inzichten die de heer Holslag ons geeft. Wat heeft het opgebracht? Als op een jaar tijd de Amerikaanse investeringen in ons land halveren, dan moeten we absoluut iets doen. Dat is de werkelijke reden waarom ik deze vraag stel, vooral omdat we weten dat Californië ook enorme pijnpunten heeft wat betreft de financieel-economische crisis. Wat hebben jullie geleerd uit de ontmoetingen met de Californische politici?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Of een voorbereiding jaren moet duren om goed te zijn, dat weet ik niet. Zeker nu de huidige economische situatie van dag tot dag verandert, weet ik niet of dat veel nut heeft.

We kunnen waarschijnlijk altijd bijleren wat betreft economische diplomatie. Ik denk wel dat uit dergelijke contacten, misschien zelfs informele, wel degelijk resultaten voort kunnen komen. We hebben in de commissie Buitenlands Beleid op een bepaald moment gesproken over de uitstap van Voka Antwerpen naar Australië, waar u niet aan hebt deelgenomen. Minister-president, u hebt toen gezegd dat mocht u wel deelnemen aan een dergelijke uitstap, u onmiddellijk vragen zou krijgen. Wel, dit is zo een vraag.

Ik ben er wel van overtuigd dat dergelijke economische missies van nut kunnen zijn, ook al is het resultaat niet altijd meetbaar. Wat hebt u precies gedaan? Waar denkt u vooruitgang te hebben geboekt? Waar ziet u dingen waar er verder aan moet worden gewerkt? Wat is er niet gelopen zoals het had moeten lopen? We hebben al deels een antwoord gekregen van minister Lieten, onder meer in verband met Better Place.

Ik wil even terugkomen op de opmerking van de heer Van den Heuvel over mijn kennis van het Engels: daar was blijkbaar ook een probleem met ‘wise guy’. De vertaling in het woordenboek van ‘wise guy’ is ‘betweter’. In het Gents zou dat ‘wijze gast’ zijn, dus dat valt nogal mee.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voor alle duidelijkheid, ‘wise guys’ is slang voor maffia. Als men u een ‘wise guy’ noemt, moet u opletten. (*Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens*)

Er zijn natuurlijk ook ‘wise girls’. (*Gelach*)

Collega's, Flanders Investment & Trade (F.I.T.) stelt bepaalde missies voor en bereidt die ook zeer grondig voor. F.I.T. doet de bevoegde minister een voorstel. Dat is hier ook gebeurd.

Bij de start van de voorbereiding heeft F.I.T. gezegd dat er voor de missie naar Californië verschillende doelstellingen waren: de bevordering van de samenwerking tussen Vlaamse bedrijven en kenniscentra en Californië inzake ICT, life sciences, energie en transport; enkele concrete investeringsdossiers bespreken en vooruithelpen; via het contact met de gouverneur en de stad Los Angeles de samenwerking tussen Vlaanderen en Californië bekrachtigen en sturen. Van bij de uitwerking van deze missie zijn die drie zaken als doelstelling naar voren geschoven. Het was ook de bedoeling om vooruitgang en concrete resultaten te boeken.

De missie inzake de samenwerking tussen Vlaamse bedrijven en kenniscentra en Californië inzake ICT en energie was zeer geslaagd. Het heeft me erg veel genoegen gedaan dat bij het contact tussen het Interuniversitair Micro-elektronicacentrum (IMEC) en de Amerikaanse multinational Intel, dat bedrijf zeer positief staat tegenover de samenwerking met IMEC. Er werd ook gesteld dat die samenwerking wordt voortgezet. Alleen al daarom heeft deze missie een positief element bijgebracht.

Wat het ons ook heeft bijgebracht, is dat Californië erin slaagt om sneller onderzoek en resultaten van onderzoek om te zetten in commerciële projecten. Wij geven subsidies voor onderzoek en ontwikkeling. We gaan na of het niet mogelijk is om sneller van een subsidie over te schakelen naar een kapitaal- of investeringsondersteuning. In Californië wordt onderzoek verricht, waarin de universiteit van Berkeley zeer belangrijk is. Als een regio innovatief wil zijn, heeft ze kenniscentra, universiteiten absoluut nodig. Een van de elementen is het katalysatoreffect, het versnellen van de overgang van zaken uit het onderzoek naar commerciële bedrijven en het commercialiseren daarvan.

Ook het Vlaams Interuniversitair Instituut voor Biotechnologie (VIB) heeft contacten gelegd met bedrijven. Ook op het vlak van de biotechnologie zijn we toonaangevend. We moeten zeker niet onderdoen in vergelijking met de knowhow in Californië.

Een laatste element dat me sterk is opgevallen, is de aanwezigheid van venturekapitalisten, die dat van zeer nabij opvolgen en die ook zeer zware risico's nemen. Als het onderzoek wordt omgezet in commerciële activiteiten verdienen ze ook zeer veel geld. Ik denk aan een bedrijf dat zich verder toespitst op het genoom. Het DNA van elk persoon apart wordt gescreend. Men kan nu voor 1000 dollar zijn DNA krijgen. Er zijn heel wat toepassingen in de medische wereld. Op een bepaald moment heeft men een DNA-kaart opgemaakt van een persoon bij wie men een zeer sterke verhoging van het cholesterolgehalte had vastgesteld, boven 700. Dat is abnormaal. De medische wereld wou overgaan tot een levertransplantatie. In dit onderzoek heeft men vastgesteld dat beide ouders met een bepaald kenmerk zijn geconfronteerd, dat versterkt is in het kind. Men heeft dan andere medicatie toegediend. Zo zijn er tal van mogelijkheden. Dat bedrijf heeft een schitterende toekomst, denk ik. Dat is het eerste: contacten en afspraken maken tussen bedrijven en kenniscentra van hier en bedrijven en onderzoeksinstituten in Californië om een betere relatie te ontwikkelen.

Een tweede punt was de bevordering van concrete investeringsdossiers. F.I.T. had heel verregaande gesprekken gevoerd met Roll International-Paramount Farms, de grootste producent van pistache- en amandelnoten ter wereld, om een investering van 20 miljoen dollar in Vlaanderen te doen. Ik heb met de eigenaar gesproken en sterk bepleit dat die investering in Vlaanderen zou gebeuren en wel zo snel mogelijk. De contacten zijn gelegd.

Het contact met de gouverneur en de burgemeester heb ik niet kunnen meemaken. Ik ga ervan uit dat minister Lieten daarover heeft gerapporteerd. Ik ben teruggekomen voor een vergadering met de Europese collega's van Economie en Industrie.

Ik wil onderstrepen dat deze reis heel goed is voorbereid met F.I.T. en de vertegenwoordigers daar. De ambassade en het consulaat-generaal hebben schitterend werk geleverd. Het is een voorbeeld van hoe we ook de federale diplomaten kunnen inschakelen voor zendingen die wij belangrijk vinden. Die mensen hebben zich uitermate ingespannen om deze zending tot een succes te maken.

Er zitten enkele volgende zendingen in de pipeline. Er is de Wereldexpo in Shanghai in China. Men onderzoekt of daar verder contacten kunnen worden gelegd. Er is ook een vraag voor een zending naar Turkije.

Mijnheer Reekmans, ik verzeker u dat ik als ik zo'n zending doe, maximaal resultaat wens en stappen vooruit wil zetten. Als daartoe geen mogelijkheid is, er onvoldoende voorbereiding is of te weinig concrete voorstellen, blijf ik bij wijze van spreken thuis.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, uiteraard durf ik ervan uit te gaan dat u maximaal resultaat wenst.

Ik blijf toch op mijn honger met uw antwoord. Wat is het verschil tussen deze zending en die in het verleden? U hebt in uw beleidsnota en in deze commissie letterlijk gezegd dat we assertiever moesten worden. Ik geloof graag dat F.I.T. deze missie grondig voorbereidt, maar ik durf ervan uit te gaan dat F.I.T. dat in het verleden ook deed.

Minister-president, met uw beleidsnota die u in de commissie voor Buitenlands Beleid hebt voorgesteld, wou u breken met het verleden. U zegt dat we ons zoals de Nederlanders assertiever moeten opstellen en meer moeten doen als we handelsmissies ondernemen. Eén ding is me dan onduidelijk: het budget van F.I.T. is in 2010 met 1,8 miljoen euro gezakt, ondanks de povere resultaten die we tot dan kennen. U laat het budget zakken en toch wilt u assertiever worden. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Ik geloof dat. Dat noemt u het boeken van efficiëntiewinsten. Maar, minister-president, dan moet u toch heel origineel zijn. Dat mis ik in dit verhaal. Waarin schuilt de originaliteit van die missie in Californië precies?

Ik ben blij dat er goede gesprekken zijn geweest voor 20 miljoen euro. Het zal nodig zijn. U hebt niet gerepliceerd op de cijfers van de Amerikaanse Kamer van Koophandel die op 1 jaar tijd qua investeren in ons land gehalveerd zijn. Minister-president, daar had ik nog graag een reactie op gehad. Die 20 miljoen euro alleen gaat dit niet goedmaken.

De heer Matthias Diependaele: Dank u wel voor het antwoord. Het feit dat er meer van dergelijke missies, met een drukker programma, worden ondernomen is in mijn ogen net assertiever. Mijnheer Reekmans, u hebt het over povere resultaten van F.I.T. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Mijnheer Reekmans, ik ben aan het woord. Ik zou mijn redenering graag even afmaken. Het is niet omdat er een zekere crisis is – misschien hebt u er nog niet van gehoord –, dat die te danken is aan een slechte werking van F.I.T. Ik vind het straf dat u dat hier zomaar zit te verkondigen. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Dat zegt u wel. U wijst op povere resultaten van F.I.T. U geeft er geen verdere duiding bij.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Diependaele, ik geef u de cijfers. U hoort slecht. Ik zeg u dat de Amerikaanse Kamer van Koophandel in België recent cijfers heeft bekendgemaakt. Misschien kunt u de economie eens volgen, mijnheer Diependaele, voor u me hier lessen komt leren. In 2008 zijn ten opzichte van 2007 de Amerikaanse investeringen in ons land gehalveerd. Gaat u dan zeggen dat F.I.T. heel goed gewerkt heeft?

De heer Matthias Diependaele: Kunt u duidelijk aantonen dat dat door een povere werking van F.I.T. is?

De heer Peter Reekmans: Heeft het goed gewerkt als de investeringen halveren? Kun je van iets zeggen dat het goed werkt, als het halveert? Dat is dan een theorie van de N-VA, niet van mij.

De heer Matthias Diependaele: Ik geef nog één opmerking. In de pers stond er dat het niet ging om 20 miljoen euro, maar om 14 miljoen euro.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter en mijnheer Reekmans, het is juist wat de heer Diependaele zegt. De investeringen in Vlaanderen vanuit de VS dalen, maar die daling heeft zich spijtig genoeg ook in andere landen voorgedaan. De VS hebben een financiële en een economische crisis gekend. Ze hebben zich teruggeplooid op de Amerikaanse markt en hebben minder geïnvesteerd. Er is geen direct verband tussen het al of niet goed werken van F.I.T. en de daling van de investeringen. Er zijn andere elementen die ertoe hebben bijgedragen dat de Amerikaanse bedrijven, die het ook heel moeilijk hebben gehad, minder investeringen hebben gedaan in Europa en in Vlaanderen in het bijzonder.

We moeten er wel alles aan doen om de investeringen die hier zijn gebeurd in het verleden door Amerikaanse bedrijven op te krikken en de Amerikanen maximaal te overtuigen om hernieuwingsinvesteringen te doen voor de bedrijven die hier zitten. We moeten ervoor zorgen dat de relaties met de VS enkel verbeteren en dat de investeringen die zij hier doen verder stijgen. Tal van dossiers zitten nu in de pipeline. Ik hoop dat we dat op een goede manier kunnen afronden.

Het is niet mijn constante betrachting om origineel te zijn en anders dan anderen. Dat zou mij niet lukken, mocht ik dat wensen. Het is wel belangrijk dat we al creatief of vernieuwend zijn bij de keuze van de landen waar we naartoe gaan. Er zijn heel veel delegaties naar China gegaan. Tot nu toe ben ik daar niet naartoe gegaan. De Wereldtentoonstelling is natuurlijk een specifiek geval. Ik heb altijd benadrukt dat de zendingen naar de VS en Japan, naar de landen die traditioneel in Vlaanderen investeren, even belangrijk zijn als de investeerders uit India, China en Rusland. Naar Rusland ben ik ook geweest. We moeten keuzes maken en daarbij toch ook belangrijke accenten leggen. Ik beweer niet dat dit in het verleden verkeerd is gebeurd, maar we moeten bijkomende accenten leggen om, zoals u terecht onderstreept, meer investeringen in Vlaanderen te krijgen en goede economische contacten te krijgen, in het bijzonder met de VS. Ook Flanders Investment & Trade moet en zal efficiëntiewinsten realiseren. We moeten ook hier meer met minder doen. Door keuzes te bepalen en de zendingen op een goede wijze te organiseren, zullen we daar ook in slagen. Daarvan ben ik overtuigd.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Reekmans, elke woensdag horen we van uw fractie dat deze regering te weinig bespaart, dat het nultekort in 2011 niet haalbaar is enzovoort. Als er dan op bepaalde posten daadwerkelijk een inspanning wordt gedaan om een efficiëntiewinst te boeken, dan bent u altijd de eerste om te zeggen dat we desinvesteren, dat we verkeerd bezig zijn, omdat we te hard besparen. Van twee zaken één: als men gelooft in efficiëntiewinsten, moet men kunnen verdragen dat op er bepaalde departementen inspanningen worden geleverd op dat vlak.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Van den Heuvel, u gooit alles op één hoopje. LDD heeft nooit gezegd te willen besparen in O&O en het aantrekken van banen.

Minister-president, natuurlijk weet ik ook dat de Amerikaanse investeringen in Europa in het algemeen zijn gedaald. Ik heb de cijfers echter opgezocht: in Nederland zijn de Amerikaanse investeringen met ongeveer 30 percent gedaald, en bij ons met ongeveer 50 percent. Dat is een verschil van toch nog 20 percent. Toevallig voert Nederland een veel assertiever

exportbeleid. Dat is ook wat de onderzoeker van de VUB net zegt. U hebt daar in deze commissie op geantwoord dat wij ook assertiever zullen worden. Nu zegt u dat de Amerikaanse investeringen overal in Europa afnemen. Dat klopt, maar in ons buurland zijn ze met 20 procent minder afgenomen dan bij ons. Dan schort er toch iets. Tussen België en Nederland zijn er maar enkele kilometers.

U stelt dat er meer handelsmissies met minder geld moeten komen. Ik geloof ook in efficiëntiewinsten, maar als u zegt dat dit beter moet worden georganiseerd en gepland, moet ik daar dan uit opmaken dat er in het verleden eigenlijk niet degelijk werd georganiseerd en gepland? Dit zijn toch heel vreemde woorden. Nu zal alles wel efficiënt gebeuren. Vroeger is het niet efficiënt gebeurd. Toen was er toch ook een regering waarvan u minister-president was: laten we dat niet vergeten.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Reekmans, bepaalde nuances en elementen ontgaan u, zeker als u ook naar Nederland verwijst. Vlaanderen kent een aantal Amerikaanse investeringen, ook in de farmaceutische industrie. U moet appels met appels vergelijken. U moet ook weten waar de crisis het hardst heeft toegeslagen en waar die investeringen zijn weggevallen of on hold gezet. Daarmee moet u ook rekening houden. Om die cijfers te vergelijken en correct te interpreteren, moet u rekening houden met de sectoren in Vlaanderen waarin de Amerikanen actief zijn. Dat doet u onvoldoende of niet.

U hebt gelijk: ook de vorige keer was ik minister-president. Toen bevonden we ons natuurlijk in een ander budgettair kader. Nu moeten we heel zorgvuldig dat budgettair kader en de afspraken die ter zake zijn gemaakt, respecteren. Dat betekent niet dat er vroeger met geld is gegooid en dat er vroeger niet doordacht is gehandeld. Nu worden we echter wel geconfronteerd met een budgettair pad dat iedereen moet volgen en moeten we heel zorgvuldig omspringen met de middelen die we hebben. Dat betekent echter niet dat dit vroeger niet zou zijn gebeurd.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, natuurlijk heeft dat ook te maken met het type bedrijf en investering, maar u gaat me niet vertellen dat de farmaceutische industrie in Vlaanderen verantwoordelijk is voor die 20 procent verschil met Nederland.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Reekmans, ik geef u alleen maar een voorbeeld. Ik kan nog andere voorbeelden geven, maar goed, het lijkt me niet echt wijs om op die manier een discussie te voeren.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Reekmans, u weet dat men met statistieken alles kan bewijzen. Iemand kan zelfs verdrinken in een rivier die gemiddeld 20 centimeter diep is. U neemt er één jaar uit. U moet de trend bekijken, net als het niveau waarop Vlaanderen speelt, ten opzichte van Nederland. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Ik geef een voorbeeldje. Vorige week heeft iemand me verweten dat mijn gemeente het slecht deed qua werkloosheid, omdat die werkloosheid met meer dan 30 procent was gestegen. We zijn van een werkloosheidsgraad van 3 procent naar 4 procent gegaan.

De heer Peter Reekmans: Dit is gehalveerd, mijnheer Van den Heuvel.

De heer Koen Van den Heuvel: U moet zowel de variatie als de stock bekijken.

De heer Matthias Diependaele: Rond 2001 is er in de farmaceutische industrie via de beurzen elke dag evenveel geld verhuisd als de volledige Belgische begroting. Ik wil daarmee maar aangeven welk effect één industrie kan hebben.

Als ik me niet vergis, zijn binnen de begroting de missies van de minister van Buitenlands Beleid geschrapt omdat die samenvallen met die van de minister-president. Daar is ook een besparing gedaan. Dat is een voorbeeld van efficiëntiewinst, mijnheer Reekmans.

De heer Peter Reekmans: Dus minder ministers.

Minister-president Kris Peeters: We hebben er maar negen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik wil niet polemisch worden, maar we mogen ook niet om de hete brij draaien. Ik heb heel goed gezien wat Nederland doet. De Nederlanders doen dat assertief en met veel middelen. U moet maar eens bekijken welke budgetten Nederland vrijmaakt voor Buitenlandse Handel. En, laten we eerlijk zijn: zij rollen de rode loper uit voor investeerders, alleen al op het gebied van taal. U zult in Californië ook niet hebben gezegd wat het zoal betekent als men hier iets wil doen. Zoals mystery shoppers bestaan er ook mystery investors. Welnu, een mystery investor heeft in een Amerikaans tijdschrift geschreven dan men hier beter wegblijft. Voor een deel gaat het over Vlaamse bevoegdheden, zoals het omgaan met taal tegenover buitenlandse investeerders, voor een deel gaat het opnieuw ook over de harde elementen, die federaal zijn. We mogen ons geen rad voor de ogen draaien. Vroeger waren we als eenoog koning in het rijk der blinden. We waren een van de weinige plaatsen die zeer aantrekkelijk waren voor buitenlandse investeerders, maar de concurrentie wordt onmetelijk, dus we zullen het beter moeten doen, met onze voorwaarden, met onze internationalisering, met onze gevoeligheid qua taal.

Er wordt altijd verwezen naar het budgettaire. Ik begrijp niet dat u hebt gekozen voor lineaire besparingen. Geen enkel bedrijf zou dat doen. U hebt niet gekozen voor het inzetten op welvaartscreatie en het maken van de juiste budgettaire gevolgtrekkingen ter zake. Ik vind het niet correct met dat budgettaire te schermen. Er waren andere mogelijkheden dan lineaire besparingen, namelijk kiezen voor factoren die welvaart creëren en die deels vrijstellen van die inspanningen. Maar goed, dat is een keuze.

Wat me ook wel opvalt, is dat we minder Vlaamse aanwezigheid zien bij de missies van het agentschap. Dan gaat het niet over het federale agentschap, maar over het interregionale Agentschap voor Buitenlandse Handel. Dat kan een keuze zijn, maar daardoor geeft u natuurlijk de federale overheid vrij spel om op die missies eigenlijk opnieuw Buitenlandse Handel te claimen. Er zijn dus wel een aantal elementen die erop wijzen dat we ons zorgen moeten maken over de buitenlandse handel en het aantrekken van buitenlandse investeringen.

Minister-president Kris Peeters: Het is niet omdat dat niet meer in uw handen is, dat u nu dergelijke dingen moet vertellen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik doe alleen een aantal vaststellingen.

Minister-president Kris Peeters: Een aantal cijfers dateren trouwens van de vorige Vlaamse Regering. Die verantwoordelijkheid neem ik ook op mij. U moet zich ter zake in eerste instantie zelf aangesproken voelen.

Wij moeten, nu wij uit een economische crisis komen, volop buitenlandse investeringen aantrekken. Ik ben ervan overtuigd dat we met de instrumenten die we hebben – ik heb verwezen naar het Interuniversitair Micro-Elektronica Centrum (IMEC) en nog een aantal andere elementen die echt toonaangevend zijn – heel wat in onze mars hebben om ook Amerikaanse bedrijven hier te houden en om ze verder naar hier te trekken.

Met betrekking tot het budgettaire plaatje kan ik alleen maar vaststellen dat sommige oppositiepartijen nog sneller willen gaan met het behoud van een aantal zaken die helemaal naast de kwestie zijn. Flanders Investment & Trade (F.I.T.) werkt en zal goed kunnen blijven werken. Mijnheer Reekmans, wij zullen al het nodige doen om daar een kentering in te brengen, ook al is dat niet eenvoudig. Ik ben ervan overtuigd dat dit, met de instrumenten die wij inzetten, zal gebeuren.

Wat betreft de missies van de prins maakt het Belgische agentschap keuzes. Die missies worden geleid door de prins. Als die aanwezigheid noodzakelijk of relevant is, zal dat ook in de toekomst gebeuren. Elke zending naar het buitenland moet een maximaal resultaat hebben, zeker als daarvoor mijn aanwezigheid vereist is.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, het is natuurlijk een bijzondere gave om te zeggen dat je niet in de ene polemiëk stapt en ondertussen de andere te starten. U hebt het over taal en de vergelijking met Nederlanders. Als taal inderdaad de enige reden is waarom buitenlanders hier niet komen investeren, dan zouden er geen investeringen zijn in China en India. Ik heb zelf jarenlang in het Europees Parlement in een internationale context gewerkt, en ik wil met u elke vergelijking maken tussen het Engels zoals het door Nederlanders wordt gesproken en het Engels zoals het door Vlamingen wordt gesproken – vraag het aan de native English speaker. U zult er snel van overtuigd zijn dat die taal daar helemaal niets mee te maken heeft, want op dat gebied doen wij het nog altijd beter dan Nederland.

Mevrouw Patricia Ceysens: Het gaat over reglementering, niet over hoe ze het spreken.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, ik geloof absoluut dat u die missies met veel inzet en overtuiging doet. U zegt dat u assertiever te werk wilt gaan. Maar de originaliteit waarnaar u steeds verwijst, ‘meer met minder’, heb ik nog altijd niet begrepen. Dat zal misschien de komende periode duidelijk worden. Dit wordt vervolgd.

■

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitbreiding van de waarborgregeling

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Deze vragen zijn al heel lang geleden, eind februari, ingediend.

De opmerking van de heer Van den Heuvel zit nog in mijn neus, ik ga dit hier dus zo lang mogelijk trekken.

De Participatie Maatschappij Vlaanderen (PMV) is een zelfstandige investeringsmaatschappij die investeert in projecten die belangrijk zijn voor onze regio. Bedrijven en kmo's kunnen bij PMV terecht om gebruik te maken van verschillende fondsen. Een van die fondsen is de waarborgregeling. De waarborgregeling zorgt ervoor dat een bedrijf gemakkelijker aan krediet komt bij banken. Er is een verdeling van 75 procent en 25 procent. Wij hebben trouwens deze voormiddag nog kennis genomen van een verzoekschrift hierover. Ik weet niet of iedereen dat gelezen heeft.

De waarborgregeling staat open voor alle zelfstandigen, vrije beroepen, vzw's, kmo's, grote ondernemingen en buitenlandse projecten van Vlaamse ondernemingen. Een belangrijke voorwaarde die gesteld wordt, is dat de maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest moet zijn gevestigd, waarbij de investering wel elders mag gebeuren, of dat het gaat om een investering in het Vlaamse Gewest.

De waarborgregeling laat bedrijven toe om te investeren in een periode dat ze moeilijker kredieten van de banken kunnen krijgen. We hebben de afgelopen jaren een dergelijke periode doorgemaakt. We hebben die bijzonder leerrijke uitleg gekregen over ‘rood’, ‘oranje’ en ‘groen’. Op die manier krijgen ze wat meer ademruimte tijdens deze economische crisis. Uit het antwoord op vraag nummer 13 van 20 oktober 2009 blijkt dat het aantal aanvragen voor een waarborgregeling jaarlijks stijgt: van 166 aanvragen in het eerste kwartaal van 2007, waarvan er 161 werden goedgekeurd, naar 482 in het derde kwartaal van 2009 – die werden blijkbaar allemaal goedgekeurd.

De waarborgregeling werd op 1 januari 2010 uitgebreid. Daar hebben we het ook al over gehad. Deze tijdelijke uitbreiding van de waarborgregeling voor overbruggingsfinancieringen komt tegemoet aan de noden van de kmo's en grote ondernemingen om de acute verminderde toegang tot kredietverlening met betrekking tot overbruggingsfinanciering op te vangen.

Minister-president, merkt u een significante stijging in het aantal aanvragen van een waarborgregeling sinds de uitbreiding? Ik weet niet of daar al cijfers over ter beschikking zijn, maar dat zou in elk geval nuttig zijn. Hebt u hiermee de doelstelling om bedrijven meer zuurstof te geven tijdens deze crisis gehaald, of blijft de drempel voor sommige bedrijven te hoog? Ik verwijs daarbij nogmaals naar een probleem dat in deze commissie al enkele malen werd gesignaleerd: er zijn al inspanningen gedaan, maar bedrijven zijn blijkbaar nog altijd te weinig op de hoogte van de door de Vlaamse Regering genomen initiatieven waarop zij een beroep kunnen doen.

Deze maatregel is van tijdelijke aard. Het gaat, denk ik, om een koppeling met het relanceplan of de crisismaatregelen. Hebt u al een termijn vooropgesteld om de maatregel te beëindigen? Wanneer zal die hele reeks aflopen? Hebt u kunnen verhelpen aan de signalen dat deze en gelijkaardige instrumenten te weinig bekend zijn bij bedrijven en bij mensen in financiële beroepen?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Dit is een zeer interessante vraag, te meer omdat ze werd geïnspireerd door een schriftelijke vraag van mezelf. Ondertussen hebben we in De Tijd kunnen lezen dat de waarborgregeling een succes is. De Tijd is een zeer interessante krant, maar dat is daarnet al gezegd.

Ik wil de problematiek ruimer trekken dan alleen de waarborgregeling. De waarborgregeling is een instrument om de kredietverstrekking, vooral de bancaire kredietverstrekking, te versterken. Er was het positieve nieuws enkele weken geleden van de Cefic-barometer, die voor het eerst sinds lang opnieuw de goede richting uitging. Bedrijven, en zeker kleinere bedrijven, hadden het gevoel dat er opnieuw iets soepeler kredieten werden verstrekt door de financiële instellingen.

In november was er de rondetafel over kredietverstrekking. Daar werd onder andere met Febelfin gezocht naar een betere en soepelere kredietverstrekking. Daarop volgde de gedragscode, die in december is ondertekend.

Minister-president, hoe evalueert u de kredietverstrekking op dit moment? Hoe ziet u dat evolueren? Hoe worden die rondetafel van november en de gedragscode die erop volgde ondertussen opgevolgd?

De voorzitter: Minister-president heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Diependaele, ik heb een volledig overzicht. Ik zal daar de essentie uithalen en ik ga ervan uit dat ik u de rest zo dadelijk kan bezorgen. Het bevat wat meer elementen, over het eerste urgentiebesluit, het tweede, het derde, enzovoort.

U vraagt naar de resultaten. Het gerealiseerde waarborgbedrag is sterk gestegen: van 100 miljoen euro in 2008 tot 205 miljoen euro in 2009. Het aantal onder de waarborg gebrachte verbintenissen is van 705 verbintenissen in 2008 gestegen tot 1495 verbintenissen in 2009, zijnde een toename van 112 percent. De uitgesproken stijgingen in 2009 zijn natuurlijk het gevolg van de financiële crisis en van de genomen urgentiebesluiten. De afschaffing van de beperking op bedrijfskapitaal, opgenomen in het eerste urgentiebesluit, heeft duidelijk zijn vruchten afgeworpen. Het aantal dossiers voor bedrijfskapitaal is in 2009 meer dan verviervoudigd en het waarborgbedrag voor die dossiers is zelfs meer dan vertienvoudigd.

Daarnaast wordt vastgesteld dat de grote ondernemingen, opgenomen in het tweede urgentiebesluit, slechts sporadisch een beroep doen op de waarborgregeling. Dat werd al eerder vooropgesteld door de waarborghouders zelf omdat het maximale waarborgbedrag van 1,5 miljoen euro te beperkt is voor grote ondernemingen. Om daaraan tegemoet te komen werd een studie opgestart met het oog op een mogelijke verhoging van het maximale waarborgbedrag binnen het bestaande Europese kader. De gegevensverzameling hiervoor bij de bankinstellingen wordt op dit ogenblik met de hulp van Febelfin afgerond.

Het derde urgentiebesluit trad pas in werking in januari 2010. De doorlooptijd tussen het toekennen van een krediet en het effectief onder de waarborg brengen, bedraagt ongeveer 2 à 3 maanden. De bank onderhandelt namelijk eerst over het krediet en kent het toe, en na de ondertekening van alle documenten wordt het bij PMV aangemeld. In tegenstelling tot de reguliere waarborgregeling dienen er voor de overbruggingskredieten wel extra voorwaarden vervuld te worden om te vermijden dat de financiële instelling louter aan kredietverschuiving doet en de bestaande risico's overdraagt aan het Vlaamse Gewest in plaats van nieuwe kredieten toe te kennen. Hierdoor duurt het wat langer alvorens er gegevens beschikbaar zijn voor de overbruggingskredieten. Maar ik denk, mijnheer Diependaele, dat uit de cijfers die wij hebben – ook al halen die de media niet – blijkt dat zeker de kleine en middelgrote ondernemingen massaal of toch heel sterk een beroep hebben gedaan op dat instrument.

Het doel van de urgentiebesluiten is het bieden van de nodige ademruimte aan de 'gezonde' Vlaamse ondernemingen die in tijden van crisis moeilijkheden ondervinden, de zogenaamde 'oranje zone'. De uitgesproken stijgingen tonen aan dat de Waarborgregeling de drempel voor de doelgroep heeft verlaagd. De maatregel biedt dus duidelijk de nodige hulp voor de overbrugging van de moeilijkheden die ondernemers ten gevolge van de crisis ondervinden.

De bedoeling van deze besluiten is evenwel het aanwakkeren van een extra kredietverlening aan de bedrijven, niet het verschuiven van bestaande risico's bij de financiële instellingen naar het Vlaamse Gewest. De bancaire instellingen zijn natuurlijk heel professioneel en als ze de kans zouden krijgen, schuiven ze de risico's door naar het Vlaamse Gewest zodat ze er zelf van af zijn. Die zorg hebben we heel duidelijk meegenomen en we houden dit nauwlettend in de gaten.

U vroeg naar de timing. De maatregel heeft een tijdelijk karakter. De bedoeling van de urgentiebesluiten is het bieden van de nodige ademruimte aan die 'gezonde' Vlaamse ondernemingen in tijden van crisis, de oranje zone. Op basis hiervan zullen de urgentiebesluiten minstens van kracht blijven tot de beëindiging van de crisis. Als u de besluiten erop naleest, zult u zien dat het de Vlaamse Regering is die bij besluit de datum zal bepalen waarop de crisis afgelopen is en de urgentiebesluiten afgeschaft worden. Dit zal gebeuren op basis van macro-economische predicties voor het Vlaamse Gewest en in overleg met de sociale partners in het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC). Natuurlijk moeten we ook daarbij altijd rekening houden met het 'temporary framework' op Europees niveau en in welke mate dit een rol speelt wanneer het afloopt en of onze besluiten een impact hebben of niet.

In antwoord op uw vraag of ik heb kunnen verhelpen aan de signalen dat deze en gelijkaardige instrumenten te weinig bekend zijn bij bedrijven en bij mensen in financiële beroepen, heb ik een volledig overzicht voor u opgemaakt, verwijzend naar de rondetafel, de gedragscode, de brochures en de provinciale informatiesessies. Er heeft ook een opvolgingsvergadering 'kredietverstrekking' op mijn kabinet plaatsgevonden op 17 maart. Er werden 4000 gedrukte exemplaren van de brochure verspreid en voor de infosessies noteerden we 660 inschrijvingen. Ook de intermediaire dienstverleners namen initiatieven: zo informeerde bijvoorbeeld het Beroepsinstituut van Boekhouders en Fiscalisten zijn leden en bood de brochure onder elektronische vorm aan. Op dit ogenblik loopt er een reeks infosessies in het kader van het preventief bedrijfsbeleid, waarover we het daarstraks hadden.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Eerst en vooral wil ik opmerken dat een gedeelte van de input inderdaad uit schriftelijke vragen van de heer Bothuyne afkomstig is – ere wie ere toekomt.

De stijging is waarschijnlijk gedeeltelijk toe te schrijven aan de grotere bekendheid van het instrument zelf. Om die reden is dit een goede zaak. We kunnen daar waarschijnlijk moeilijk

iets uit afleiden. We kunnen daar sowieso niet uit afleiden dat de financiële toestand van de bedrijven in dezelfde mate achteruitgaat.

De bekommernis om de verschuiving van de risico's is hierin opgenomen. Wij delen die bezorgdheid. Het kan niet de bedoeling zijn dat de financiële instellingen hun risico's gewoon naar de overheid verschuiven.

In elk geval dank ik de minister-president voor zijn antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de vertraging bij reconversiedossiers

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, ik zal me tot een synthese van mijn vraag om uitleg beperken. Wie mijn schriftelijke voorbereiding heeft gelezen, kent de thematiek. Het gaat om de vertraging die een aantal reconversiedossiers in het kader van het brownfieldconvenant hebben opgelopen. In het bijzonder zou ik het graag over het Uplace-project in Machelen hebben. Dit project is de voorbije maanden in de pers geweest, onder meer omdat de provincie Vlaams-Brabant, die een aantal rollen in het flankerend beleid zou vervullen, heeft afgehaakt. Hierdoor dreigen een aantal deadlines te vervallen. Ik zou hierover graag een aantal concrete vragen stellen.

Minister-president, wat is de stand van zaken in het hele brownfieldconvenant? Het antwoord op deze vraag zal ik allicht lezen in het antwoord dat u me zult bezorgen. Ik zou graag iets horen over de stand van zaken in het dossier van Uplace Machelen.

Sinds de indiening van deze vraag om uitleg is de rol van de provincie Vlaams-Brabant verduidelijkt. De bestendige deputatie heeft een brief geschreven waarin een aantal elementen worden aangehaald. Ik zou graag uw mening hierover horen. De bestendige deputatie heeft aangekondigd dat ze verder bij dit project betrokken wil blijven. Ze heeft afgehaakt om redenen van dubbelzinnigheid. Ze wil niet tegelijkertijd rechter en partij zijn. De bestendige deputatie is nog steeds ten zeerste in dit project geïnteresseerd en wil verder een rol blijven spelen.

Het gaat hier over de creatie van meer dan 3000 arbeidsplaatsen. Deze regio heeft het de afgelopen jaren, zeker op het vlak van de werkgelegenheid, moeilijk gehad. Dit lijkt ons dan ook een bijzonder project. De N-VA wil hier zeker aan meewerken. We zitten echter met de problematiek van het Nederlandstalig karakter van de regio. In onze ogen had de provincie Vlaams-Brabant op dit vlak een rol kunnen spelen. Hoe ziet u dit verder verlopen?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik wil nog even op dit laatste punt ingaan. Het lijkt me belangrijk dat het Nederlandstalig karakter wordt bewaard. Indien ik me niet vergis, heeft de vorige Vlaamse Regering een coördinatieplatform in het leven geroepen om dit aspect te bewaken.

Minister-president, hoe staat het met dit coördinatieplatform? Heeft de Vlaamse Regering initiatieven genomen om het Nederlandstalig karakter van dit project te bewaken?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, ik heb een aantal vragen voorbereid die ik nu niet zal stellen. Ik reken op de breeddenkendheid van de voorzitter om een algemene vraag over

de brownfieldconvenants op de agenda van een volgende vergadering te plaatsen. Mij lijkt dit in elk geval nuttig.

Enkele minuten geleden hebben we het over taalproblemen gehad. Het gaat hier om een brownfieldconvenant. Ik vraag me af hoe het Nederlandstalig karakter van een dergelijk project kan worden gemeten. Dit is een haast filosofische vraag die ik, gelet op de tijd, nu al inslik.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte collega's, voor 21 brownfieldprojecten werd op 6 juni 2009 door de Vlaamse Regering een brownfieldconvenant ondertekend, waaronder ook het convenant van het project Uplace. Op 12 maart jongstleden besliste de Vlaamse Regering om bijkomend 5 brownfieldconvenanten voorlopig goed te keuren en aan het Agentschap Ondernemen de opdracht te geven hieromtrent een publieke consultatieprocedure op te starten conform het Brownfieldconvenantendecreet. Het betreft projecten in Kluisbergen, Erembodegem, Zwijnaarde, Sint-Pieters-Leeuw en Tongeren. Tegelijkertijd nam ze akte van het feit dat er een tweede callprocedure is gelanceerd. Het brownfieldconvenant voor Temse werd op de Vlaamse Regering van 26 maart principieel goedgekeurd.

Met betrekking tot het Uplace-project heeft de deputatie van Vlaams-Brabant uiteindelijk beslist het Uplace-convenant niet te ondertekenen. Dit gebeurde op de vergadering van de deputatie van 21 januari 2010 en werd ons betekend bij brief op 26 januari 2010. Na interne consultatie in de schoot van de Vlaamse Regering werd geoordeeld dat de beslissing van de provincie Vlaams-Brabant de continuïteit van het project niet in het gedrang mag brengen en dat constructief moet worden meegewerkt om het project te realiseren, maar dat het met het oog op juridische zekerheid aangewezen is het convenant te vervolledigen met een addendum om het basisconvenant aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden, zowel wat betreft de rol van de provincie als wat de timing betreft. Door de vertraging als gevolg van het niet ondertekenen van de provincie werden immers een aantal timings overschreden. Dit addendum aan het convenant werd door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurd op 12 maart 2010.

Er lopen nu twee sporen parallel in het Uplace-dossier. Ten eerste werden vanuit de Vlaamse Regering een aantal inspanningen gedaan om uitvoering te geven aan het convenant met Uplace. Ik denk hier onder meer aan besprekingen over het mobiliteitsconvenant met Uplace, een dossier dat overigens op heel korte termijn aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd. Ik denk ook aan de besprekingen omtrent de project-MER, aan de besprekingen in het kader van de afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied Brussel.

Het tweede spoor, dat daar los van staat en ook geen vertraging hoeft op te leveren voor de verdere werkzaamheden in uitvoering van het convenant, is het definitief afsluiten van het addendum tussen de overgebleven partijen. Momenteel lopen daarover de onderhandelingen met Uplace. Het ligt in mijn bedoeling om ten laatste eind april de Vlaamse Regering te vragen een definitieve beslissing te nemen over dit addendum.

Het afhaken van de provincie Vlaams-Brabant als regisseur in het convenant van Uplace, vormt in principe geen belemmering voor de verdere uitvoering van het project. De belangrijkste rol van de provincie in dit dossier, bestaat uit het afleveren van een milieuvergunning voor het project. Een regulier proces dat sowieso ook buiten het kader van het convenant loopt en dat decretaal verankerd is. De provincie Vlaams-Brabant heeft ondertussen schriftelijk bevestigd dat zij ondanks de niet-ondertekening, wel constructief wenst mee te werken aan de verdere ontwikkeling van dit gebied.

Het bewaken van het Nederlandstalig karakter van dergelijke projecten was ook op het einde van de vorige regeerperiode, toen de andere meerderheid aanwezig was in die meerderheid, een belangrijk punt. De Vlaamse Regering besliste op 5 juni 2009, naar aanleiding van de

definitieve goedkeuring van het Uplace-convenant, een aantal flankerende maatregelen. Een van die maatregelen betreft het bewaken van het Nederlandstalige karakter. Op pagina 5 punt 3.2 staan maatregelen inzake het vrijwaren van het Nederlands. Minister Bourgeois is verantwoordelijk voor het coördinatieplatform en gouverneur De Witte zit het coördinatieplatform voor. Ik stel dus voor dat u die vraag ook even stelt aan mijn collega die bevoegd is om de nodige initiatieven te nemen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Er is een relatief korte timing. Ik noteer dat er eind april meer nieuws zal zijn.

Mijnheer Van Malderen, u weet dat het project in een moeilijke regio ligt waar voor zulke grootschalige projecten anderstalige druk kan ontstaan. De mensen ter plaatse die het moeten goedkeuren, zijn hierom bekommerd. In die zin moeten we het tegelijk bekijken. Ik zal het ook ter sprake brengen in de commissie van minister Bourgeois.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■